

VETERAN

Fédération Mondiale
des Anciens Combattants
World Veterans Federation

glasilo ZVEZE VETERANOV VOJNE ZA SLOVENIJO ■ maj (veliki traven) 2011 ■ leto XVI ■ št. 45

■ UVODNIK

■ IZ DEJAVNOSTI ZVVS

■ PISMA-ODZIVI

■ POBUDE

■ NAŠE KORENINE

■ REPORTAŽE

■ ZGODILO SE JE

■ V SPOMIN

■ KRIŽANKA

MODRI VOZNIKI V TEŽAVAH POKLIČEJO MODRO ŠTEVILKO 080 2864.

ŽE 10 LET POMAGAMO VSEM VOZNIKOM, KI SE OBRNEJO NA NAŠ ASISTENČNI CENTER. ASISTIRAMO Z DOSTAVO KLJUČEV, VLEKO IN REŠEVANJEM VOZIL, POLNJENJEM PRAZNIH REZERVOARJEV, ZAGOTAVLJANJEM NADOMESTNIH VOZIL, IZVAJANJEM MANJŠIH POPRAVIL, PREVOZOM IN NAMESTITVIJO POTNIKOV TER MNOGIMI DRUGIMI OBLIKAMI POMOČI. ZATO NAM ZAUPAJTE TUDI V PRIHODNOSTI.

Vsebina

4 **Uvodnik/M. Toš**

IZ DEJAVNOSTI ZVVS

5-7 **Glavni zbor Zveze veteranov
vojne za Slovenijo**

NAŠE KORENINE

8-10 **Brežice v letu 1990**

PISMA-ODZIVI

11 **V bran predsedniku RS
dr. Danilu Türku**

11 **Pismo ZVVS**

11 **ZVVS ne želi v svojih vrstah
šoštanjskih veteranov**

12 **Reforme in referendumi**

13 **KPJ(B) ne bo nikoli JBTZ**

POBUDE

14-15 **Javna pobuda ministru za obrambo
in GŠSV za podelitev bojnih zastav**

REPORTAŽE

16-17 **7. prvenstvo veteranov vojne
za Slovenijo v veleslalomu**

18 **Državno prvenstvo veteranov
in častnikov v RTC Golte**

ZGODILO SE JE

19-33 **Prispevki dopisnikov
iz območnih združenj**

V S P O M I N

34-38

RAZVEDRILO

40 **Nagradna križanka**

VETERAN

Glasilo Veteran je informativno glasilo
Zveze veteranov vojne za Slovenijo.

Elektronski naslov:
veteran@zvvs.si

Spletna stran:
www.zvvs.si

Glasilo Veteran
je prvič izšlo maja 1996.

**Leto XVI, maj (veliki traven) 2011,
št. 45**

Izdajatelj:

Predsedstvo Zveze
veteranov vojne za Slovenijo,
p. p. 2780, Rojčeva ulica 16,
1110 Ljubljana,
tel. (01) 524 17 84, (01) 540-20-65,
faks (01) 524-26-88,
matična št. 1211293,
davčna št. 200075715,
P.R. NLB – posl. Moste, Ljubljana,
št. 02012-0089693246

Odgovorni urednik:
dr. Marjan Toš

Namestnik odgovornega urednika:
Bogdan Ladinek

Tehnični urednik:
Zdenko Zajc

Uredniški odbor:
Miran Fišer, Bogdan Ladinek,
dr. Tomaž Kladnik, Srečko F. Petric,
Marjan Šrmpf, dr. Marjan Toš
in Zdenko Zajc

Lektorica:
Tanja Gregorič

Oblikovanje in priprava za tisk:
Boris Jurca

Zunanji sodelavec:
Cveto Erman (križanka)

Tisk:
Schwarz, d.o.o.

Naklada:
24.000 izvodov

Fotografija na naslovnici:
arhiv ZVVS

Prispevke za naslednjo številko
glasila Veteran pošljite po elektronski
pošti na elektronski naslov
veteran@zvvs.si ali na CD-mediju ali
disketi 3,5 v urejevalniku Word for
Windows na naslov: Zveza veteranov
vojne za Slovenijo, uredništvo glasila
Veteran, Rojčeva ulica 16, p. p. 2780,
1001 Ljubljana. Nepodpisanih
prispevkov ne objavljamo.

**Vse pravice pridržane -
Copyright © ZVVS Ljubljana**

Za blagor očetnjave, za našo domovino ...

Dr. Marjan Toš

Čeprav je od junijsko-julijske vojne za samostojno Slovenijo (mnogi jo imenujejo kar desetdnevna vojna za Slovenijo in še kaj bi se našlo) minilo že dvajset let, so spomini na ta prelomni čas še vedno dovolj živi. A s spomini je že od nekdaj velik križ: nekdo se spominja lepih trenutkov, drugi slabih, nekdo vidi hudiča, drugi boga. A eno je gotovo - vsak ima pravico, da se spominja tistega, kar mu je v življenju pustilo takšne ali drugačne sledi. To velja tudi za spomine na vojno. Udeleženci slovenske osamosvojitvene vojne (vsi skupaj in vsak zase) so položili na oltar domovine vse, tudi življenja. To pa je najdražje, kar ima človek in kar lahko žrtvuje za domovino. Žal so bila za slovensko samostojnost žrtvovana tudi življenja, bili so ranjeni, tekle so solze, tekeli so znoj. Bil je pogum in bil je strah. Vsakega po malem. Bili so pravi junaki in tudi namišljeni, a bilo je veliko sloge, iskrenega tovarštva in enotnosti, kakršna je bila v naši zgodovini zelo redka. Cilj je bil jasen, želimo obvarovati to, za kar smo se po tisočletnem snu naših dedov in očetov odločile generacije, ki smo bile tudi sicer tako ali drugače zaznamovane s tradicijo upornišтва 20. stoletja. Moralno moč, herojski up in hrepenenje so nam vlivali živi spomini na pokončne Mastrove borce za severno slovensko mejo, za slovenski Maribor, za našo Koroško. Ponosno smo se spomnili primorskih tigrovcev in njihovega zgodnjega upora proti italijanskemu fašizmu in z velikim spoštovanjem pomislili na slovenske partizane, ki so v enem najtežjih obdobij slovenske zgodovine, ko je slovenstvu grozilo popolno uničenje, dvignili pest proti močni sili nacizma in fašizmu.

To so bili naši historični izzivi, ki smo jih v mislih mnogokrat preleteli, ko smo bili na položajih, pri ormoškem mostu, v Trzinu, Šentilju, Rožni dolini, Štrihovcu, na Holmcu, v Pekrah, na Medvedjeku in širom po slovenskih bojiščih. Junijsko-julijska vojna je nesporno zgodovinsko dejstvo, z njo smo zavarovali plebiscitarno odločitev za samostojno Slovenijo iz decembra 1990. Plebiscitarna odločitev je morala biti uresničena v šestih mesecih po njegovi izvedbi. Že maja 1991 je Skupščina Republike Slovenije obvestila zvezno skupščino v Beogradu, da bo najpozneje 26. junija 1991 razglasila samostojnost Slovenije in da se želi pogajati o začasnem opravljanju nekaterih zveznih funkcij na svojem ozemlju, o pravnem nasledstvu in o prihodnjih oblikah sodelovanja z drugimi deli dotedanje skupne jugoslovanske države. 25. junija 1991 je slovenska skupščina sprejela ustavni zakon za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije. Z Deklaracijo o neodvisnosti in s svežnjem zakonov pa je prevzela pristojnosti federacije na svojem ozemlju. S tem je dejansko razglasila in uvedla državno samostojnost Republike Slovenije, čeprav je ob tem pričakovala mednarodno zadržanost. Osamosvojitve Slovenije je bila manifestativno razglašena na velikem ljudskem zborovanju v Ljubljani 26. junija 1991. Manifestacija je bila veličastna, veselje ljudi iskreno in nepopisno. A že v noči na 27. junij 1991 se je začel vojaški napad JLA na Slovenijo. Začela se je vojna. Čas negotovosti, strahu, a hkrati čas ponosa in vsenarnednega herojstva, da priložnosti, ki je dana le redkim generacijam, ne izpustimo iz rok. Začel se je spopad z močno vojaški silo za domovino Slovenijo. Za našo domovino, za naš raj pod Triglavom, za udeležanje

sanj generacij slovenskih upornikov, ki so sanjale o lastni državi. Vojna za samostojno Slovenijo je bila sicer kratka, a bila je nepredvidljiva in negotova.

Na mlado, pravkar rojeno državo Slovenijo se je še pred svitom prvega dne po razglasitvi samostojnosti začel splošni oboroženi napad JLA. Iz Hrvaške je proti Novemu mestu in Ljubljani prodirala kolona oklepnih vozil, tanki z Vrhniko so v dveh kolonah odpeljali proti letališču Brnik. Proti mejnim prehodom z Avstrijo so krenili tanki in oklepna vozila iz Maribora, tankovska kolona iz Varaždina pa je v Ormožu skušala izsiliti prehod. Poveljujoči so dobili ukaz, naj ob morebitnem slovenskem odporu delujejo po vseh pravih bojnega delovanja, in to so tudi storili. Vojna se je razmahnila, a slovenski odpor in splet različnih okoliščin sta pripomogla, da je k sreči bila kratkotrajna in da se je vse skupaj končalo s porazom enot JLA in z umikom jugoslovanske vojske iz Slovenije. Zadnji vojak JLA je zapustil kopsko pristanišče 26. oktobra 1991. To je bil dogodek za zgodovino. Za vselej. Za generacije, ki prihajajo in ki jim bo prihranjen strah pred vojno, pred prelivanjem krvi, a bodo namesto tega morali odplačevati glavnicu in obresti za mnoge nespametne poteze in ravnanja po letu 1991, ko nismo znali zadržati plebiscitarne enotnosti in smo povsem po nepotrebnem izgubljali energijo v delitvah, namesto v združevanju in skupnem zanosu, da se z mlado Slovenijo uvrstimo v elitni klub razvitih. Prišli smo v Nato in EU, pri tem smo še bili enotni, a nato smo kompas povsem razmagnetili in danes smo med tistimi evropskimi državami, ki jih je gospodarska kriza skupaj z recesijo najbolj udarila. Zvijamo se v krču, pozabljamo na ljudi in na skupno blaginjo. Zato niso tako nedolžne pripombe mnogih, tudi veteranov slovenske osamosvojitvene vojne, češ, »ali smo se res borili za takšno državo in družbo?«. Nismo, povedo v en glas, vsi ponižani in razžaljeni, brezposelni in oni, ki jim kljub žuljavim rokam ni mogoče preživeti.

Nekaj je torej gnilega v deželi slovenski, treba bo zavihati rokave in predati vajeti v roke tistim, ki bodo s konji znali po klancu navzgor. In ki bodo premogli več razuma in državniške modrosti kot oni, ki so pri vajetih (ali na vajetih) vse od leta 1991. Očitno so upehani, iztrošeni, brez svežih idej. Naj jih torej nadomestijo drugi, o tem bodo odločali državljani in državljanke Slovenije. Tudi veterani osamosvojitvene vojne, ki nam je še zlasti veliko do domovine in mlade države, za katero smo se znali ob pravem času izpostaviti. Veliko nas je bilo v letih 1990 in 1991, ki nismo razmišljali o privilegijih po vojni, kar nam poskušajo danes nekateri očitati. Ne želimo in nečemo privilegijev, le to, kar nam po zakonu pripada. In kanček več spoštovanja in pozornosti, na katero se preveč pozablja. Sami pa želimo čim prej enotnejšo in trdnjšo veteransko organizacijo, ki nas bo združevala in utrjevala. Zato je tudi celjski glavni zbor, o katerem pišemo posebej, izpostavil nujo, da se nadaljujejo prizadevanja za združitev ZVVS in policijskega združenja Sever v skupno veteransko organizacijo, ki bo najbrž kmalu postala krovna veteranska organizacija na Slovenskem. Z velikanskim domoljubnim nabojem, ki je naše najmočnejše in tako rekoč edino orožje. Ne politika, nje se bomo še naprej na veliko izogibali. Upajmo, da uspešno in da bomo zaradi tega dodatno pridobivali družbeno veljavo. ■

Glavni zbor Zveze veteranov vojne za Slovenijo

Domovina je ena, nam vsem dodeljena ...

Veterani slovenske osamosvojitvene vojne ocenili, da so delitve presežene in da je treba delati enotno v dobrobit ohranjanja zgodovinskega spomina in slovenskega domoljubja

Dr. Marjan Toš

CELJE:

V celjskem Narodnem domu, eni od trdnjav slovenstva na Štajerskem s konca 19. stoletja, je bil glavni zbor Zveze veteranov vojne za Slovenijo (ZVVS). Na njem so kritično obravnavali delo v minulem letu in govorili o nekaterih aktualnih temah in žgočih problemih, ki še vedno tarejo udeležence slovenske osamosvojitvene vojne. Letošnji glavni zbor ZVVS, tako rekoč zadnji pred volilnim prihodnje leto, je imel močan čustveni naboj in je predstavljal veliko manifestacijo veteranskega domoljubja, slovenstva in veteranske enotnosti. Morda bolj, kot je bilo sprva načrtovano, in kljub temu da je bilo ob koncu

zborovanja tudi nekaj nespretnosti delovnega predsedstva, zaradi katere bi lahko odlično pripravljeno zborovanje zvedenelo. Nerazumljivo je namreč, da delovno predsedstvo ni znalo izvesti odločilne poteze in argumentirano zavreči razprav, ki so sicer demokratična oblika izražanja mnenj, a hkrati izraz precejšnjega neznanja, informacijskega mrka in organizacijske neelastičnosti. Zato so razveseljujoče napovedi vodstva zveze, da bo na tem področju narejeno nekaj več in da bo organizacija postopoma prešla v modernejšo obliko delovanja in funkcioniranja, kar pomeni, da bodo nekatere preživele metode dobile mesto tam, kjer si ga zaslužijo – v ropotarnici zgodovine. Kljub vsemu pa lahko zapišemo, da je bil letošnji zbor vsebinsko

gledano eden boljših v zadnjih letih, z odličnim uvodnim kulturnim programom pa tudi verna slika veteranskih hotenj in želja.

Poleg več kot 130 delegatov iz 53 območnih združenj ZVVS iz vse Slovenije so se glavnega zbora udeležili tudi predstavniki Zveze slovenskih častnikov, policijskega veteranskega združenja Sever, Zveze borcev za vrednote NOB, Zveze vojaških invalidov Slovenije, Mestne občine Celje in prvi častni predsednik ZVVS polkovnik Srečko Lisjak. Po svečanem zboru praporščakov in veteranski zaprisegi so izvedli še bogat kulturni program in podelili deset zlatih plaket ZVVS najbolj zaslužnim članom veteranskega združenja. V imenu dobitnikov se je za visoka priznanja zahvalila mag. Rina Klinar in v nadvse prijaznem nagovoru dejala,

»da smo samo ljudje in ne smemo pozabiti, za kaj smo se borili ...«. Za te besede je požela dolg aplavz navzočih delegatov in gostov. Udeleženci zborovanja so ob 20-letnici samostojnosti slovenske države, za katero so se leta 1991 borili z orožjem v rokah, poslali posebni poslanici predsedniku države dr. Danilu Türku, poslancem Državnega zbora Republike Slovenije in Vladi Republike Slovenije. Predsedniku so zaželeli čimprejšnje okrevanje, vladi in izvoljenim predstavnikom ljudstva pa so odločno povedali, da naj vendarle upoštevajo interese državljanov in državljanov, izražene na plebiscitu decembra 1990 in udejanjene v vojni za Slovenijo 1991. Veterani so v poslanici od vlade in državnega zbora odločno zahtevali, da storita vse, da bo Slovenija dejansko postala pravna in socialna država. Obe poslanici sta bili pospremljeni z gromkim aplavzom in velikim odobravanjem udeležencev glavnega zbora.

Celjski Narodni dom za zborovanje veteranov ni bil izbran slučajno - v njem so se v preteklosti dogajali mnogi za slovenstvo prelomni dogodki. Tudi zaradi prizorišča je bil zbor veličastno domoljubno dejanje in manifestacija ponosa tistih, ki so se v odločilnem času postavili na pravo stran

Mladi pevci so ubrano zapeli.

in pomagali izbojevati stoletne sanje Slovenk in Slovencev, so poudarili nekateri govorniki. Veliko besed je bilo namenjenih krepitvi in enotnosti veteranske organizacije. Predsednik policijskega veteranskega združenja Sever Miha Molan je ob tem poudaril, da se »pred 20 leti, ko ni bilo lahko, nismo delili in tudi zadnje čase iščemo

stične točke. Medsebojne delitve smo veterani presegli, zdaj moramo nastopati skupaj in prav trdnost in enotnost nas le še krepija v prepričanju, da smo lahko kot enotna veteranska organizacija močnejši.« Postopno preraščanje zdaj še vedno razdeljenih veteranskih organizacij v enotno veteransko združenje podpirajo tudi v ZVVS, ki je

Na zborovanju v Celju je bilo živahno.

skupaj z ostalimi domoljubnimi združenji in organizacijami zelo dejavna v koordinacijskem odboru krovnih domoljubnih organizacij Slovenije. Sodeluje tudi z Zvezo borcev za vrednote NOB, povezuje ju veliko skupnih izhodišč. Kot so povedali na celjskem zborovanju, se Slovenija ni začela šele leta 1990 ali 1991. Zgodovinski nastavki so mnogo starejši in med njimi so zagotovo številni prelomni trenutki iz tradicije slovenskega upornišva 20. stoletja, kot so boj generala Maistra in njegovih soborcev za severne slovenske meje in odpor partizanskih borcev zoper fašizem in nacizem ter uničenje slovenskega naroda med drugo svetovno vojno v letih 1941–1945. Predsednik ZVVS **Janez Pajer** je v izčrpnem poročilu o delovanju zveze in območnih veteranskih združenj dejal, da je bilo delo uspešno, in pri tem omenil sodelovanje vseh veteranskih

Podelitev najvišjih priznanj ZVVS

Delovno predsedstvo glavnega zbora v Celju

Praporščaki odhajajo ...

organizacij, ki imajo slovensko domoljubje za skupni cilj. Osamosvojitvena vojna je bila skupni ideal Slovencev, zato ne smemo dovoliti posameznikom, da bi si prisvajali skupne zasluge. Domovina je naša skupna, je samo ena in tudi resnica je le ena, je še dejal predsednik ZVVS Janez Pajer na dobro pripravljenem zborovanju v Celju. Naj ob koncu zapišemo, da štejejo območna združenja, ki so vključena v ZVVS, skoraj 26.280 članov. Na glavnem zboru v Celju niso sprejeli v članstvo novoustanovljenega OZVVS Šoštanj, kar je prav tako pustilo nekaj grenkega priokusa. Povsem nepotrebno je takšno razdvajanje, saj navsezadnje vsi veterani delamo za isto stvar, je bilo slišati po zboru med vrsticami nekaterih, ki so opozorili, da bi lahko zbor kolege iz novega OZVVS Šoštanj brez zadržkov sprejel v članstvo zveze. A odločila je volilna matematika in štetje glasov je za malo nagnilo jeziček na tehtnici v prid nasprotnikom sprejetja Šoštanjčanov v zvezo. Zadeva s tem najbrž ni končana, tako kot tudi ni končana zgodba o statutu. Po več letih so nekateri še vedno opletali s predlogi in pripombami, ki so jih poimenovali kar amandmaji, kar je bilo milo rečeno malce smešno. Zdaj je čas za pripombe do konca junija, do konca septembra pa bo predsedstvo sprejelo čisto pis besedila in ga dalo v sprejetje na naslednji glavni zbor spomladi 2012. Delegati pa so tako rekoč soglasno potrdili poročila o delu v minulem letu, delovni in finančni program za letos in brez zadržkov sprejeli tudi izjemno skrbno pripravljeno poročilo Nadzornega odbora ZVVS. ■

BREŽICE V LETU 1990

Preprečen poizkus nelegalnega odvzema orožja Teritorialni obrambi

Bodimo ponosni na našo Teritorialno obrambo in se spominjamo pogumnih dejanj

Mitja Teropišč

Za pojasnitev tega dogodka je treba obuditi spomin na 90. leto prejšnjega stoletja in na druge dogodke v letih pred tem, ki so na vojaškem področju osamosvajanja Slovenije pomenili temelj za uspešno izvedbo vojne z Jugoslovansko ljudsko armado (JLA) leta 1991. Spomniti se je treba nastanka in ustanovitve Teritorialne obrambe (TO) ter njene vloge v procesu osamosvajanja Slovenije in Manevske strukture narodne zaščite (MSNZ) kot začasne »prevratniške strukture«, ki je v ključnem obdobju prenosa oblasti

na demokratično izvoljene organe na lokalnem in državnem nivoju leta 1990 dokazala in pokazala pripadnost svojemu slovenskemu narodu in odločenost, da z orožjem, skupaj s Slovensko milico, zavaruje procese, ki so kasneje pripeljali do plebiscita in osamosvojitve Slovenije.

Zavedam se, da ko govorim o pripadnosti svojemu slovenskemu narodu, in to seveda za čas, ko smo bili še v skupni državi Jugoslaviji, je bilo to takrat imenovano »nacionalizem« in so nas etiketirali kot »nacionaliste«, seveda pa se danes govori, da so bila to domoljubna dejanja in da smo bili domoljubi.

Po dvajsetih letih, s to po mojem že primerno časovno distanco, je takratni čas lažje oceniti, saj tisti močni čustveni naboj domoljubja zgublja moč in se manj ali skoraj nič več ne manifestira kot nacionalizem. Dogodki pa so že pojasnjeni in tudi zgodovinsko dovolj opredeljeni. Brez negiranja ali celo omalovaževanja in zmanjšanja pomena drugih je treba izpostaviti dogodke in odločitve na vojaškem področju, ki so bili še zlasti pod drobnogledom zveznih oblasti v Beogradu in ko je nespoštovanje vojaških ukazov oziroma takratne zvezne zakonodaje pomenilo veliko možnost aretacije in postopek pred vojaškim sodiščem.

Slovesnost pred stavbo občine Brežice ob odkritju spominske plošče "Neoddaja orožja TO leta 1990" (Avtor: Mitja Jankovič)

Spomin na leto 1990 je še zelo živ

Procesi osamosvajanja Slovenije so tega leta prehajali v zaključno in odločilno fazo. Delo v štabih Teritorialne obrambe je postajalo vedno bolj »zaostreno«. Po prejemu ukaza 16. 5. 1990 za oddajo orožja TO občine Brežice v Garnizijo JLA Cerklje ob Krki, pod pretezo varnega skladiščenja, se je vsa zadeva politično in vojaško močno zaostрила. Praktično ni ostalo nobenega manevrskega prostora za špekuliranje o tem, ali orožje v Brežicah oddamo ali ne. Odločitev, da orožja kot komandant TO občine Brežice ne oddam, sem sprejel takoj po sprejemu ukaza in pri tej odločitvi so me v celoti podprli sodelavci iz stalne sestave občinskega štaba Teritorialne obrambe (OŠTO).

Zakaj taka odločitev?

Ocenil sem, da je ukaz nelegitimen in verjetno tudi nelegalen. Pri tem sem seveda vedel, da je štab po liniji vodenja in poveljevanja odgovoren tudi občinskim organom. To pa je pomenilo, da bi za prevoz orožja iz skladišča Teritorialne obrambe v objekte

JLA potreboval tudi ustrezno politično odločitev, ki pa je seveda nisem imel, saj politični organi o tem niso bili obveščeni. Oddajo orožja smo tako razumeli kot poizkus razorožitve Teritorialne obrambe in tudi akt nezaupanja.

In tu smo zopet na začetku, pri moralnih dilemah ali celo filozofskih vprašanjih, komu in kdaj mora biti vojak lojalen in zvest:

ali razpadajoči državi, v kateri se njegov narod ne čuti več svobodnega, varnega ..., ali narodu, ki se uradno še ni odločil za samostojnost,

ali politikim, ki sprejema vsečne odločitve o samostojnosti, a je končni rezultat negotov,

ali samo svoji vesti in občutku ter takratnemu temeljnemu vojaškemu vprašanju, zakaj je bila Teritorialna obramba ustanovljena in kaj je njeno poslanstvo. Res veliko dilem!

V štabu v Brežicah smo se poklicni pripadniki TO odločili po svoji vesti in prepričanju, da je Teritorialna obramba vojska slovenskega naroda in je njeno osnovno poslanstvo braniti ta narod in njegove odločitve, za kar je bila leta

1968 tudi ustanovljena. Priznam, da tudi zaradi poznavanja zgodovine ustanovitve Teritorialne obrambe in predvsem zaradi nelegitimnih zahtev nadrejenih odločitev ni bila težka, težki in naporni pa so bili dnevi in meseci, ki si bili pred nami.

Še isti dan po prejemu ukaza za nelegalno oddajo orožja v objekte JLA, ki smo ga razumeli kot poizkus razorožitve, smo se v štabu organizirali in oborožili ter izdelali načrt, kako to preprečiti. Prvo oporo in pomoč nam je ponudil komandir Postaje milice Brežice Zlatko Pirš. V prostorih milice je takoj shranil nekaj zabojev avtomatskih pušk in strelivo. Nato sem o sprejemu ukaza in o svojih odločitvah želel obvestiti predsednika skupščine občine Brežice.

Naj posebej poudarim, da je tega dne potekala seja vseh treh zborov občinske skupščine, na kateri se je konstituirala nova demokratično izvoljena občinska oblast in so volili novega predsednika občine ter predsednika in člane izvršnega sveta. Volitve so trajale zelo dolgo v popoldanski čas, zato sem se vrnil na sedež štaba, kjer smo sprejeli in izvedli odločitev o nadaljnjih

Spominska fotografija: od leve Vinko Čančer, Vojko Kovačič, Andreja Andrejaš, župan Ivan Molan, predsednik ZVVS Janez Pajer, Mitja Teropšič, Ivan Tomše, predsednik SO Brežice leta 1990, in Viktor Pšeničnik (Avtor: Mitja Jankovič)

ukrepah. Govorim o samoorganiziranju. Noč s 16. na 17. maj 1990 je bila zame in verjetno tudi za moje sodelavce ena najdaljših v življenju. Po načrtu naj bi 17. maja ob 8. uri pričeli oddajo in odvoz orožja v Garnizijo JLA Cerklje ob Krki. V skladišču TO v Brežicah bilo skoraj 1000 kosov pehotnega, lahkega protioklepnega orožja in orožja za podporo ter več kot 457.000 kosov pehotnega streliva.

V štabu sta noč, kot notranje zavarovanje, preživela Vinko Čančer in Viktor Pšeničnik, Vojko Kovačič in jaz, kot zunanje zavarovanje, sva jo preživela doma, saj sva živela v Trnju v Brežicah, v neposredni bližini Doma TO. Vsi smo bili do zob oboroženi in pripravljeni, da se upremo z orožjem, če bi vojska hotela na silo odpeljati naše orožje in strelivo.

Jutro 17. maja je bilo mirno, spraševal sem se, ali je to napoved burnega dne. Enote JLA iz Garnizije Cerklje ob Krki, ki bi morala naložiti in odpeljati orožje, ni bilo. Na našo in tudi njihovo srečo. Ob morebitnem poizkusu nasilnega odvzema orožja bi bil izveden prvi oboroženi spopad, saj za nas poti nazaj ni bilo več. Po prihodu v štab sem takoj poklical novoizvoljenega predsednika občine Ivana Tomšeta, znanca iz TO, in se z njim dogovoril za nujno srečanje. O tem srečanju in kasnejših dogodkih, ki so potekali skoraj s svetlobno hitrostjo, je že veliko napisanega in znanega. Pri tem naj omenim še sestanek predsednikov občin in komandantov štabov TO Posavja v Krškem 17. maja, kjer je bila oblikovana vsebina telegrama, ki je bil poslan predsedniku predsedstva Milanu Kučanu ter ukazan sestanek komandantov TO občin s

komandantom TO Slovenije v Garniziji Cerklje ob Krki 18. maja in seveda uvedba operativnega dežurstva in stražarsko zavarovanje skladišča v Domu TO Brežice 19. maja 1990 kot dodatno fizično varovanje.

In kaj je to dejanje preprečitve razorožitve dejansko pomenilo?

Novoizvoljena demokratična oblast, predvsem pa občinski politiki iz vrst koalicije Demokratične opozicije Slovenije (DEMOS), ki je zmagala na volitvah v Brežicah, so dobili jasen signal, da je vodstvo štaba in s tem Teritorialna obramba občine Brežice lojalna vojska slovenskega naroda. In še nekaj je zelo pomembno, in sicer to, da je JLA doživela poraz in je v očeh občank in občanov že začela postajati »tuja« vojska, kar je za razvoj kasnejših dogodkov, predvsem v vojni leta 1991, bistveno. JLA je bila kmalu poimenovana okupatorska vojska, mi pa smo postajali vedno bolj samozavestni, močni in odločni.

Takoj v začetku septembra je bilo oblikovano vodstvo Manevske strukture narodne zaščite občine Brežice. Postavljen sem bil na dolžnost načelnika občinskega štaba narodne zaščite, za namestnika sem imenoval Vinka Čančerja, za pomočnike pa Viktorja Pšeničnika, Vojka Kovačiča in Andrejo Andrejaš, torej svoje sodelavce iz stalne sestave štaba. Takoj smo pričeli izdelovati konkretne načrte operativnega in neposrednega zavarovanja organov oblasti in objektov posebnega pomena (stavbo občine, stavbo pošte s telefonsko centralo, sedež radijske postaje, sedež štaba TO, vojaško pomembna

križišča, mostove ...). Istočasno smo oblikovali devet operativnih skupin narodne zaščite moči 10 do 30 pripadnikov kot oborožena in udarna jedra. Pripadniki teh skupin so bili v celoti iz vrst častnikov, podčastnikov in tudi vojakov TO. Skupaj je bilo razporejeno 163 pripadnikov.

V obdobju od septembra do oktobra smo večino sodobnega pehotnega orožja in strelivo prepeljali na dvanajst tajnih lokacij v občini, in sicer k družini Stanič v Župelevec, k družini Zakšek v Sela pri Dobovi, k Marjanu Gramcu v Mrzlavo vas, k družini Verbančič v Rakovec, k družini Kolar na Cerino, k Angelci Gregl na Bizeljsko, k družini Balas v Arnovi selo, k družini Verstovšek na Mali Vrh, k družini Pinterič v Sromlje, k Ivanu Kežmanu v Slogonsko, na krajevni urad Bizeljsko, kjer je bil skrbnik Jože Kovačič, in v Terme Čatež, kjer je bil skrbnik Mihael Ogorevc.

Posebej bi rad poudaril, da smo orožje zaupali ljudem, ki smo jih poznali in so seveda soglašali, da ga sprejmejo in čuvajo, njihova politična opredelitev ni bila pomembna. Danes lahko s ponosom poudarjam, da smo izbrali prave ljudi, slovenske družine in domoljube, ki so svojo nalogo v popolnosti opravili.

Orožje in strelivo je bilo v tajnih skladiščih shranjeno do začetka vojne leta 1991, skoraj devet mesecev, ko je bilo ponovno prevzeto in dodeljeno mobiliziranim ali vpoklicanim enotam TO, ki so ga uspešno in učinkovito uporabile v bojih z JLA v Rigoncah, Prilipah, v Krakovskem gozdu, na Medvedjeku in pri minometnem napadu na letališče Cerklje.

Ob zaključku

Vsa ta domoljubna dejanja in pomembni vojaški dogodki ter odločitve, o katerih pišem, sestavljajo zahteven mozaik slovenskega osamosvajanja. Veliko dogodkov, dejanj in odločitev je bilo in vsi so zelo pripomogli, da je bil mozaik uspešno sestavljen. To so bila dejanja, za katerimi so bili konkretni ljudje, številni skromni in neimenovani pripadniki TO, posamezniki in družine in njihove usode, ki pa so s časom in zaradi tempa sodobnega življenja prepuščeni pozabi.

Naj ne bo nikoli pozabljeno!

Poklicni pripadniki Občinskega štaba Teritorialne obrambe Brežice smo svojo delovno, ustavno in državljansko dolžnost opravili profesionalno. Bodimo ponosni na našo Teritorialno obrambo!

HELEDI'S

KERSNIKOVA 17, 3000 CELJE

*pokali
medalje
značke
plakete*

Predelava barvnih
in plemenitih kovin,
plastike.

Izdelava vseh vrst
embalaže, oprema
lokalov.

Obdelava različnih
materialov -
graviranje, galvana
emajliranje ...

Telefon: 386/ 03 428 26 30, 386/ 03 428 26 12, 386/ 03 428 26 13, 386/ 03 428 26 28

Fax: 386/ 03 428 26 20, 386/ 03 428 26 21

<http://www.heledis.si>

E - mail: heledis@siol.net

**ZAKAJ BI ČAKALI
NA SIPE**

SCHWARZ

Grafično podjetje Schwarz, d.o.o.
Koprska 106/d, 1000 Ljubljana
Tel.: 01/423-88-00
Fax: 01/423-88-95
E-mail: info@schwarz.si

V bran predsedniku RS dr. Danilu Türku

Želim se postaviti v bran predsedniku države dr. Danilu Türku. Vedno me je navdajal z veliko globokega spoštovanja, saj ima v sebi poleg ogromno drugih vrlin tudi moč plemenitosti in odločnosti, da zna premagovati različne spletke, podtikanja in nesramne laži. Njegova duhovna usmerjenost je neprecenljivo visoka in spoštovanja vredna vrлина.

Poleg lanske pobude za začetek postopka ustavne obtožbe, da naj bi bil z enim odlikovanjem prekršil kar 34 členov Ustave RS, je bilo to najbolj idiotsko, podlo in pritlehno dejanje posameznikov, ki so ga izvedli proti našemu predsedniku države. Ker jim tega ni uspelo izvesti takrat, je sedanja njihova nočna mora in najpomembnejša naloga dokazovanje oslove sence, ali je predsednik vedel za t. i. velikovski dogodek izpred 32 let ali ne. To je v teh današnjih kriznih časih za njih najbolj pomembno vprašanje, ki je po njihovem mnenju »življenjskega pomena«! Dobesedno jih muči mrzlina obsedenosti, da popljujejo in ponižujejo našega predsednika, in to že od njegove izvolitve naprej. Kakšno bedno, strupeno in pokvarjeno politiko igrajo akterji teh podtikanj. V dno duše jih je lahko sram. Če sploh imajo dušo, sramu pa zagotovo nobenega. Njihov glavni in edini cilj v življenju so spletkarstvo, hujskaštvo, brezmejnja aroganca, brskanje po arhivih in iskanje starih dokumentov, prekopavanje posmrtnih ostankov kolaborantov in blatenje posameznih ljudi, med drugim tudi našega predsednika države dr. Danila Türka. Takšno početje ni produktivno, nima prihodnosti in je obsojeno na propad. Tega se ti ljudje ne zavedajo. Očitno drugega ne znajo in za kaj bolj pametnega tudi nimajo nobene prave alternative, morda niti ne dovolj znanja, vsekakor pa ogromno prirojene hudobije in sovraštva. To počnejo med drugim tudi njihovi lakaji in njihovi lizuni na lokalnem nivoju, ki ne znajo misliti s svojo glavo. Tudi ti so ponekod pravi mojstri za razna podtikanja, blatenja in širjenja vseh mogočih laži in spletk, zlasti pred lokalnimi volitvami. To temeljito obvladajo in jim je nekako v krvi. Porazov ne prenašajo. Nikoli pa se vsi skupaj na žalost ne odzovejo na kašno blatenje italijanskih ali avstrijskih skrajnih desničarjev, kadar pljujejo po naši domovini, žalijo naš slovenski narod in stegujejo lovke po našem ozemlju. Tudi ko so lani v naši državi podpisovali peticijo za ukinitev Slovenske vojske, ni bilo niti kanček sledu, da bi ti ljudje zaščitili in podprli vojsko, sedaj ko je končno naša, slovenska. Takrat

vedno samo modro molčijo in se hinavsko potuhnejo. Vsa njihova navidezna borbenost, skrajna pedantnost in namišljena skrb za resnico in pravico izginejo iz njihovega vsakdanjega besednjaka. Kakšna pokvarjena, barabinska in izprljena morala je to? Globoko se strinjam tudi z odločitvijo odgovornih, da se ne dovoli brskati po raznih arhivih v prostori obveščevalnih služb in tudi ne v državnem arhivu. Tega ni nikjer na svetu. Takšno je pač moje mnenje in menim, da vsak, četudi gre za nekega »publicista«, nima tam kaj iskati.

Spoštovani bralci, ne želim delati krivice nobeni politični opciji, daleč od tega. Z vso odgovornostjo in poštenostjo, ki ju premorem, obtožujem in obsojam le posameznike, ki so del tega političnega kolesja in ki sistematično, prihuljeno in zelo preudarno povzročajo sovraštvo in razdor med slovenskim narodom. Čudim se ljudem, da tega ne sprevidijo in na volitvah za vedno odslovijo te pokvarjene politikante. Res je tudi, da v pretežni del prebivalstva v teh časih udarja visoka plima razočaranj. A nas bo morda kdaj ta svetli val našega poguma, ki smo ga v preteklosti že izbojevali, zopet dvignil iz vsega tega? Tega tudi jaz ne vem. Optimizem pa vsekakor ostaja. Veliki in znani slovenski pisatelj Miško Kranjec je takole zapisal: »Nekoč bo lepše.« Jaz pa dodajam: »Upam, da res!«

Srečko Križanec

Spoštovani uredništvo, člani in vodstvo ZVVS ter bralci časopisa Veteran!

Že nekaj časa z velikim razočaranjem spremljam dejavnosti v okviru ZVVS in temu primerno pisanje v časopisu Veteran. Namreč kljub vsem dobrinam, ki jih nudi ZVVS, je ključno za moje razočaranje in neudeležbo to, da ZVVS vabi na prireditve Zveze borcev oziroma k obeležjem NOB (npr. v Dražgoše in po poteh Pohorskega bataljona), ki so zaznamovane z ideologijo komunizma in JLA, s simbolom rdeče peterokrake zvezde (npr. tudi zraven oglasa v zadnjem časopisu Veteran na str. 50), »krvave zvezde«, proti kateri smo se veterani in večina Slovencev borili na tak ali drugačen način, da sedaj lahko živimo v samostojni Sloveniji. Vabim vse vas, ki delujete v organih ZVVS in pri časopisu Veteran, da prenehate lobirati za prireditve Zveze borcev in druge prireditve, povezane s simbolom rdeče peterokrake zvezde, simbolom komunizma, ki je bil do Slovencev tako nasilen. Predlagam, da se ne mešajo NOB in

osamosvojitvena vojna ter z njo poveznani veterani, ker sta to popolnoma različni stvari - skupno jima je le to, da sta zaznamovali Slovence (NOB in komunizem ter KPJ in KPS žal predvsem v slabem). Časopis Veteran naj se raje kot z NOB ukvarja s polemiziranjem o zgodovinskih dogodkih, povezanih z osamosvajanjem Slovenije, in z aktualnimi problemi, ki tako ali drugače rušijo ali gradijo pridobitve osamosvojitve; saj je ta prvič in upam, da ne zadnjič, združila večino Slovencev v enotnosti in povezanosti. NOB se s tem nikakor ne more hvaliti, kvečjemu z nasprotnim, zato naj se Zveza borcev ne vmešava v delovanje ZVVS in naj se rajši ukvarja z drugo svetovno vojno in povojnimi poboji (ne samo domobranci, ampak tudi žena, otrok in starejših) ter dokončno pove, kje vse so še skrita grobišča, in naj pri državnih organih Republike Slovenije lobira, da se vsem zamočlanim žrtvam komunizma izda mrliški list. Pozivam vse člane ZVVS, da se zavemo svoje identitete! V prid samostojni Sloveniji smo sodelovali še kvečjemu s slovensko policijo, nikakor pa ne z JLA in Zvezo borcev KPS (ali KPJ), zato ti dve organizaciji ne moreta imeti vrednosti in mesta v dejavnosti ZVVS in v časopisu Veteran. ■

Matjaž Meglič

ZVVS ne želi v svojih vrstah šoštanjskih veteranov

V soboto, 2. aprila, se je v Narodnem domu v Celju dogajal glavni zbor Zveze veteranov vojne za Slovenijo (ZVVS). Za novoustanovljeno društvo območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo iz Šoštanja je bila še posebno zanimiva sedma točka dnevnega reda glavnega zbora. Pri tej točki se je glavni zbor ZVVS odločal o vlogi šoštanjškega združenja za sprejem v ZVVS.

Novoustanovljeno združenje iz Šoštanja je svojo željo po priključitvi podalo ZVVS že v letu 2010. Svojo vlogo smo utemeljili s pravico do svobodnega združevanja in z našo namero, da združenje deluje po načelih ZVVS. Seveda smo svojo vlogo podkrepili tudi s številom članov, ki so pristopili k novoustanovljenemu združenju. V naših vrstah se je v tem času združilo **151 bivših članov velenjskega združenja in 35 novih članov**, ki so se prvič pridružili kakšnemu veteranskemu združenju. Pri pregledu števila članov posameznih območnih združenj veteranov vojne za Slovenijo ugotavljamo, da bi bili na 39. mestu po velikosti izmed 55 območnih združenj.

Naša vloga za včlanitev v ZVVS je bila posredovana vsem organom zveze, ki o tem odločajo in izražajo svoje mnenje. Vlogo je obravnavala Komisija za finančna in statutarna vprašanja. Mnenje članov komisije je bilo, da se ne nasprotuje včlanitvi nove organizacije v ZVVS in da ni pravnih ovir.

Vlogo je obravnavalo tudi predsedstvo Pokrajinskega odbora VVS za Zahodnoštajersko pokrajino na svoji seji 3. decembra 2010. Na seji smo predstavniki novoustanovljene organizacije predstavili svojo vizijo dela in izrazili željo po podpori pri sprejetju v ZVVS. Vsi prisotni na tej seji, manjkal je samo predstavnik velenjske organizacije, so izrazili popolno podporo novi organizaciji in našim prizadevanjem za včlanitev v ZVVS. Podpora je bila posredovana tudi predsedstvu ZVVS.

Predsedstvo ZVVS je na svoji 14. seji 17. decembra 2010 sprejelo sklep, da ne nasprotuje sprejetju OZVVS Šoštanj v članstvo ZVVS in da naj končno odločitev sprejme glavni zbor.

Torej spodbudna podpora organov ZVVS, ki nas je navdala z optimizmom, da bo glavni zbor ZVVS sprejel medse 56. območno združenje.

Na glavnem zboru 2. aprila pa so se pri sedmi točki dnevnega reda vse stvari obrnile na glavo. Bili smo priča nekaterim nerazumljivim argumentacijam in očitnemu zavajanju, potvarjanju dejstev ter kršitvam predpisov ZVVS.

Predsednik ZVVS Janez Pajer si je v svojem nastopu privoščil **izumiti status quo**. Ker niso bile predhodno sprejete spremembe statuta ZVVS, razglasi status quo pri sprejemu šoštanjske organizacije v svoje vrste. Kakšen termin in status je to, ve samo predsednik Pajer. S tem je dal jasno vedeti, da ZVVS razglasa za organizacijo, ki je postala okostnela in nesposobna odgovoriti na spremembe, ki se dogajajo na terenu.

Čeprav ne želimo polemizirati, zakaj smo se Šoštanjčani odločili za lastno pot, pa je treba povedati, da je bila diskusija predsednika **OO ZVVS Velenje Zdenka Hriberška** polna neresnic in popolno zavajanje prisotnih delegatov na glavnem zboru. Neresnica, da sta šoštanjsko organizacijo ustanovila dva soseda, ki nista zadovoljna z delom v velenjski organizaciji, globoko žali ostalih 151 članov šoštanjskega veteranskega združenja. So torej vsi ti člani, ki so izstopili iz velenjske organizacije, ovce, ki ne znajo misliti s svojo glavo? Vprašanje je tudi, zakaj podpore Pokrajinskega odbora VVS za Zahodnoštajersko pokrajino sprejetju novega člana ni izrazil tudi **predsednik Pokrajinskega odbora za Zahodnoštajersko pokrajino Zdenko**

Trpin. Torej je bila pred časom izražena podpora izrečena s figo v žepu. Delovno predsedstvo bi lahko ponudilo besedo tudi predstavnikom šoštanjske zveze. Vsaj načela demokratičnega obnašanja bi lahko upoštevali, da se sliši tudi glas tistih, ki se vam hočejo pridružiti.

Glasovanje na glavnem zboru je bilo poglavje zase. Preštevanje glasov o tako pomembni zadevi, kot je sprejem novega člana v ZVVS, ne more biti amatersko in že na prvi pogled neveljavno. 89 glasov je bilo prešteti v nekaj sekundah in pri tem se delovno predsedstvo ni pretirano trudilo, da bi ugotovilo dejansko stanje glasovanja. Na glavnem zboru je bilo menda prisotnih 138 delegatov. **Kje se je izgubilo 49 glasov?** Po 16. členu poslovnika o delu glavnega zbora ZVVS se sklep izglasuje z večino prisotnih delegatov. Pomagajte nam pri matematiki. 48 glasov proti sprejetju Šoštanja v ZVVS **NI VEČINA PRISOTNIH DELEGATOV!** **Torej sklep ni zakonit in veljaven.** O nepravilnostih je **generalnega sekretarja ZVVS Mitjo Jankoviča** že na glavnem zboru opozoril **Vlado Amič, delegat OZVVS Šmarje pri Jelšah**. A njegova opozorila so naletela na gluha ušesa.

Pri vodenju glavnega zbora pri tej točki so bile storjene proceduralne napake, s čimer ste oškodovali šoštanjsko združenje, da se pridruži ZVVS.

Kaj sedaj? Jezni in užaljeni smo, vendar bomo s svojim programom dela in po načelih veteranstva seveda delovali naprej. Na svojem občnem zboru bomo članstvu zadevo temeljito predstavili in povedali, da nekateri mislijo, da so bili zavedeni, ker so se pridružili šoštanjskemu združenju. Verjamemo, da bomo odločno in uspešno izpeljali svoj program dela, ki smo si ga zadali. Na žalost brez podpore in sodelovanja krovne organizacije ZVVS. K razmisleku nas bodo usmerila tudi vprašanja našega članstva. Ali še poskusimo z včlanitvijo v ZVVS ali imamo potrebo in željo, da se pridružimo kateri izmed sorodnih veteranskih organizacij? V letošnjem juniju bomo v Šoštanju odkrili spominsko obeležje v obliki protitankovske ovire, ki bo simboliziralo upor in sodelovanje v osamosvojitveni vojni 1991. Se boste predstavniki ZVVS udeležili odkritja obeležja? Lahko na obeležje dodamo znak ZVVS? Kakšen status bomo imeli tisti, ki smo formalno še vedno člani ZVVS, nočemo pa biti v velenjski organizaciji? ZVVS bo v bodoče morala znati odgovorjati na spremembe in izzive, uvesti naprednejše oblike funkcioniranja in delovanja, sicer se bo spremenila v organizacijo, podobno organizacijam iz naše polpretekle zgodovine. ■

OZVVS Šoštanj

Reforme in referendumi

Koliko reform in referendumov sem v svojem življenju doživel, zelo težko ocenim. Nekaj deset jih je zagotovo bilo. Ne želim ničesar potencirati, vendar nisem daleč od te svoje trditve.

Med ljudmi se krešejo mnenja in uganjanja o upravičenosti referendumov. V teh kriznih časih jih seveda upravičeno skrbijo njihovi visoki finančni stroški. Predlagatelji referendumov potem itak za nič ne odgovarjajo. Eden po mojem osebnem mnenju najbolj zgrešenih je bil zadnji, o RTV Slovenija. To je moja osebna ocena, ki je seveda ne vsiljujem nikomur. Pozivati vlado, naj zaradi tega odstopi in razpiše predčasne volitve, je še večja neumnost. Saj so bili že vsi, eni in drugi, na oblasti in so izvajali vse mogoče reforme pa reforme in interpelacije, a je stanje duha Slovencev na vedno bolj kritični točki. Ta trenutek morda celo na najnižji. Kraje družbenega premoženja, izčrpavanje gospodarstva, brezposelnost, korupcija, afere, bohotenje administracije na vseh nivojih in vseh dosedanjih vladah brez izjeme, vse to je nepopisno in nepopravljivo. Brezmejen pohlep in sebičnost sta napolnila srca določenih posameznikov do skrajnosti. Sedaj je bila sprejeta nova pokojninska reforma. Vseh so polna usta, da je pokojninska reforma nujno potrebna, hkrati pa so taisti glasovali proti njej z nešteti obrazložitvami in izgovori. Tudi meni ni všeč v nekaterih delih, predvsem v tistem, ko so zavrnili dopolnilo SLS, po katerem bi obvezno služenje vojaškega roka s predhodnimi obdobji všteli v pokojninsko dobo. Proti je glasovalo 46 poslancev koalicije. Kot predsednik pred leti ustanovljenega Odbora za vštetevo vojaškega roka, prebitega v JLA, v pokojninsko dobo, kamor smo bili prisilno mobilizirani in kjer smo izgubili 12, 15, 18, 21 in 24 dragocenih mesecev, bom poskrbel, da bodo na naslednjih parlamentarnih volitvah objavljena imena poslancev sedanje koalicije, ki so glasovali proti temu predlogu, da jih ljudje ne bodo nikoli več volili ali vsaj tisti tisoči ne, ki smo bili v JLA, potem pa smo služili še v TO in na koncu 1991. leta obranili domovino. Sramotno, hkrati zelo žalostno in ponižujoče.

Za svojo dušo sem pred kratkim preštudiral delovanje ameriške vlade v obdobju 1939-1945.

Kot je vsem poznano, vodil jo je predsednik Franklin Delano Roosevelt in bili so težki časi. Pred vojno je vladala velika svetovna gospodarska kriza. Predsednik je, ne glede na strankarsko pripadnost (demokratsko ali republikansko), izbral najboljše ljudi, kar jih je takrat dala domovina. Bili so iz sveta financ, prava,

diplomacije in vojske. Odlikovali so se po mirnosti, potrpežljivosti in predvsem odločnosti ter neomajni poštenosti. Spremljala sta jih čudovit dar jasnosti in ton preprostosti. Ali zmoremo Slovenci v prihodnje izbrati takšne ljudi, ki bi prevzeli vladanje? Da se ne bi samo obmetavali z zgodovino in nam jo spreminjali na vse mogoče načine. Ali se ne bi raje posvetili sedanjosti in prihodnosti naše domovine in pustili vse strankarske zdrahe v nemar in pred sabo imeli samo Slovenijo in njen narod? Vzdigniti bi se bilo treba nad politične stranke, edino tako je mogoče spoznati dejanske interese dežele in ljudstva. Preprečiti bi bilo treba zakulisne politikantske kombinacije političnih strank, skupin in posameznikov. Sedaj niti na levici niti na desnici ne vidim teh ljudi, takšen je očiten rezultat zadnjih dvajsetih let.

Morda je moja sodba preostra in neobjektivna, je pa vsekakor na mestu in v razmislek. ■

Srečko Križanec

KPJ(B) ne bo nikoli JBTZ

Kar dva meseca je bilo zatišje po treh novicah v Večeru (17., 20. in 21. septembra) pod naslovi: Akcija za pošten spomin, Novo veteransko društvo in Veterani osamosvojitve bi popestrili Zdravljico. S tem so nesramno izkoristili izjavo tržaškega Slovenca Borisa Pahorja.

Če jo že želijo spremeniti, jim priporočam: Le vkup, le vkup, uboga gramajna. Hvala lepa za to poslanico ob 20. obletnici plebiscita, ko smo se Slovenci odločili za samostojno državo. Kratico JBTZ (Janša, Borštner, Tasič, Zavrl) že vsi poznamo. Pozdravljamo njihova dejanja in jih spoštujemo! Če je JBTZ Slovence povezovala, jih KPJ(B) razdvaja. Kaj pa naj bi pomenila kratica KPJ(B)? Čisto na kratko: nekateri bi pomislili – Komunistična partija Jugoslavije (boljševikov).

Ne, to ni to. To je nova organizacija veteranov za samostojno Slovenijo - Krkovič, Peterle, Janša. V oklepaju sem zapisal še črko B – Bavčar – nesojeni tranzicijski tajkun. Dr. Tine Hribar pa meni glede tajkunizacije Bavčarja in Janše: »Morda pa se bodo pravi slovenski ultratajku-ni šele razkrili.« Da me slučajno za to moje pisanje ne bi kdo tožil, naj si Bavčar prebere članke v skoraj vseh slovenskih dnevnikih kar nekaj časa nazaj in se vpraša, kaj je naredil z Istrabenzom. Da bi rešil Istrabenz in sebe, je Hrvatom prodal številne slovenske blagovne znamke.

Pa se vrnimo k članku Akcija za pošten spomin in k prispevkom zadnjih dni, ki se glasijo Bil sem zraven. Tudi sam sem bil, toda ne le zraven, ampak kot aktivni

udeleženec snovanja in pri kreptvi teritorialne obrambe vse od leta 1969. Glavni štab TO Slovenije je bil ustanovljen 1968. leta, seveda so nas generali JLA zatožili Titu. Slovensko politično vodstvo je moralo na zagovor na Brione. Po temeljitem in argumentiranem zagovoru je Tito rekel približno takole: »Dobro, vi znate svaki vaš žbunj. Radite na tome.« In po tem pogovoru je jugoslovansko politično vodstvo sprejelo sklep, da morajo vse republike in obe pokrajini pristopiti k oblikovanju enot teritorialne obrambe. Koliko so bile uspešne, ne vem, vem pa, da smo v Sloveniji resno pristopili k oblikovanju in usposabljanju enot TO, civilne in narodne zaščite. Delovne organizacije in lokalne skupnosti so namenjale precejšna sredstva za oborožitev, tudi nakup protiletalskih topov. Vse do osamosvojitvene vojne.

Žal so na to nekateri dušebrižniki pozabili, favorizirajo zgolj MSNZ (Krkovičovo manevrsko strukturo narodne zaščite). Pozabljajo na številne še danes zelo odmevne vojaške vaje poveljstev in enot TO, na Štajerskem vajo Pohorje '75 ali Mura '77. Brez vseh teh znanj in zavesti vseh pripadnikov, vključno s policijo, železničarji in prebivalstvom Republike Slovenije, bi bila osamosvojitve zelo otežena in z neprimerno več človeškimi žrtvami. Pozabljajo, da je bilo vsaj 90 odstotkov poveljniškega kadra, od desetnika, stotnika in poveljnika odreda, članov takratne ZKS, ki so več kot desetletje poveljevali v slovenskem jeziku in sledili takratni politiki s srčno željo po osamosvojitvi. Sam sem bil od leta 1969 v enotah TO na številnih dolžnostih: od položaja varnostnega in obveščevalnega oficirja do politkomisarja jurišnega odreda, danes bi rekli kurata za duhovno oskrbo soteritorialcev. Med nami so bili kmečki fantje, delavci in intelektualci. Usposobljeni so bili upreti se agresorski vojski. In tudi izšli kot zmagovalci. To usposabljanje in strategija enot TO sta se začela že, ko je bil JJ še desetletni fantič. Je pa diplomiral na nekdanji Dolančevi FSPN iz splošne ljudske obrambe in družbene samozasčite in s Krkovičem uril enote manevrske strukture narodne zaščite v Mačkovem Kočevskem rogu.

Ne poznam statuta niti programa združenja veteranov slovenske osamosvojitve. Toda le kaj so spremenili in kje je razlika med določbami statuta Zveze veteranov vojne za Slovenijo in nove veteranske organizacije? Ali Zveze društev generala Maistra ali Združenja borcev za vrednote NOB? V enem izmed členov piše: »Zveza veteranov vojne za Slovenijo je domoljubna, samostojna, nestrankska, nepridobitna in nevladna zveza območnih združenj veteranov vojne

za Slovenijo. Ta združuje tiste, ki so ne glede na njihova politična in svetovnonazorska prepričanja aktivno sodelovali v pripravah in neposrednih obrambnih aktivnostih v vojni za ohranitev samostojne in neodvisne Republike Slovenije.«

Naj mimogrede omenim, da so vsa ta združenja registrirana po zakonu o društvih in da tu ni nobenega političnega pridaha.

Tega potencira zgodovinar dr. Stane Granda, ki pravi: »Veteranstvo mora držati skupaj ljudi, ne ideologija.« Veterani po Grandi tudi ne morejo imeti podmladka, ne morejo se reproducirati. »Veteranstvo je kot upokojenstvo, namenjeno mu je, da odmre,« pravi Granda. Toda angleški pesnik Thomas Gray je nekoč zapisal: »Tudi poti slave vodijo v grob.«

Z dr. Grando bi se strinjal v tistem delu, ko govori o reprodukciji. Vprašujem pa se, zakaj kot državljan ne bi smel negovati vrednot generala Maistra, borcev NOB, izseljencev, ukradenih otrok, taboriščnikov in še koga, ki jih ni več med nami, tudi talcev, saj jih ne reproduciramo. Ohranjamo le vrednote, spomin na njihov pogum.

Predvidevam, da je akcija za ustanovitev nove veteranske organizacije posledica dogovora o sodelovanju med ZVVS in ZZB za vrednote NOB, podpisanega 30. junija 2010

v Logatcu. Janez Janša in njegovi smatrajo, da je to politični pakt. Pa ni. Po skoraj vsej Sloveniji so bile že pred več kot šestimi leti podpisane listine med veteranskimi organizacijami, vključno z društvom Sever, o medsebojnem sodelovanju. Zakaj pa ne?! Vsi imamo iste cilje in namene: ohranjati vrednote vseh osvobodilnih gibanj za samostojno Slovenijo. Trdim, da je novonastalo združenje prej razbijaško kot povezovalno telo slovenskega naroda, ki si prizadeva razbiti članstvo Združenja veteranov vojne za Slovenijo, ki je leta 2006 štelo kar 25.046 članov. Če je kdo ostal zunaj te organizacije, so krivi prav ti protagonisti ustanovitve nove organizacije. Spomnimo se prizadevanj ljutomerskih teritorialcev, ka-ljenih v neposrednih bojih z jugovojsko, kako so se morali boriti za status veterana vojne za Slovenijo.

No, akcija za pošten spomin nikakor ni odveč. Morda pa se bo s pomočjo nove veteranske organizacije vendarle odkrilo, kam so izginili nemške marke, državno premoženje, od prodaje orožja kot državne lastnine, in kje so dragulji, zlato in nemške marke po nasilnem odprtju trezorja na notranjem ministrstvu. Prav bi bilo, da bi imela nova organizacija tudi v svojem programu. ■

Stanko Lepej, Ptuj

Milko
Prvi **KLIC**
opravi leta 1991

Najboljše družabno omrežje

Pred dvajsetimi leti je zapihal svež veter. In pod skoraj vsak kamen, tudi v najbolj odmaknjene konce Slovenije, ponesel Mobitelov signal. Za vedno je spremenil komunikacijo in ljudi še tesneje povezal med seboj. Svet kar naenkrat nosite v žepu, prijatelje pa imate vedno s seboj v imeniku mobitela. In vsakič, ko vam zazvoni mobitel, veste, da ste del **najboljšega družabnega omrežja.**

20 LET

Ministrstvu za obrambo in Generalštabu Slovenske vojske za podelitev bojnih zastav

Mitja Teropšič, predsednik Pokrajinskega odbora ZVVS za Posavje

Podajam pobudo za podelitev bojnih zastav/bojnih praporjev (v nadaljevanju bojnih zastav) Območnim štabom Teritorialne obrambe Republike Slovenije iz leta 1991.

Obrazložitev:

Sekretariat za ljudsko obrambo Republike Slovenije je na podlagi 44. člena zakona o obrambi in zaščiti (Uradni list RS, št. 15/91) in po predhodnem soglasju predsedstva Republike Slovenije izdal Odredbo št. 801/164 o ustanovitvi štabov in zavodov Teritorialne obrambe v Republiki Sloveniji, s katero je ustanovil pokrajinske in območne štabe Teritorialne obrambe. Uredba je pričela veljati 24. 4. 1991.

Na območju dolenske pokrajine so bili ustanovljeni 2. pokrajinski štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Novem mestu in podrejeni območni štabi:

- 21. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Novem mestu,
- 23. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Črnomlju,
- 25. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Brežicah in
- 27. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Ribnici.

Na območju gorenjske pokrajine so bili ustanovljeni 3. pokrajinski štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Kranju in podrejeni območni štabi:

- 31. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Kranju,
- 33. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Radovljici in
- 35. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Škofji Loki.

Na območju južnoprimorske pokrajine so bili ustanovljeni 4. pokrajinski štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Postojni in podrejeni območni štabi:

- 41. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Cerknici,
- 43. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Izoli in
- 45. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Sežani.

Na območje ljubljanske pokrajine so bili ustanovljeni 5. pokrajinski štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Ljubljani in podrejeni območni štabi:

- 51. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v občini Ljubljana Šiška,
- 53. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Logatcu,
- 55. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Domžalah in
- 57. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Grosuplju.

Na območju severnoprimorske pokrajine so bili ustanovljeni 6. pokrajinski štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Novi Gorici in podrejena območna štaba:

- 61. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Novi Gorici in
- 63. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Tolminu.

Na območju vzhodnoštajerske pokrajine so bili ustanovljeni 7. pokrajinski štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Mariboru in podrejeni območni štabi:

- 71. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Mariboru,
- 73. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Ljutomeru,
- 75. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Murski Soboti,
- 77. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem na Ptuj in
- 79. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Slovenski Bistrici.

Na območju zahodnoštajerske pokrajine so bili ustanovljeni 8. pokrajinski štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Celju in podrejeni območni štabi:

- 81. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Žalcu,
- 83. območni štab za Teritorialno

obrambo s sedežem v Slovenj Gradcu,

- 85. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Slovenskih Konjicah,
- 87. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Trbovljah in
- 89. območni štab za Teritorialno obrambo s sedežem v Velenju.

Skupaj je bilo ustanovljeno **sedem pokrajinskih štabov za Teritorialno obrambo** in **šestindvajset območnih štabov za Teritorialno obrambo**. Območni štabi so začeli delovati 1. 5. 1991, potem ko so s 30. 4. 1991

prenehali delovati občinski štabi za Teritorialno obrambo. Območni štabi za Teritorialno obrambo so po začasnem mobilizacijskem razvoju Teritorialne obrambe Slovenije v svojo sestavo sprejeli vse vojne enote ukinjenih občinskih štabov Teritorialne obrambe. V vojni z Jugoslovansko ljudsko armado leta 1991 so bili s svojimi vojnimi enotami nosilci bojnih aktivnosti na taktičnem nivoju.

Z Odredbo št. 801/2016 o spremembah in dopolnitvah odredbe o ustanovitvi štabov in zavodov TO v Republiki Sloveniji je bil dne 15. 11. 1991 v sestavi 4. pokrajinskega štaba TO

dodatno ustanovljen 47. območni štab TO z začasnim sedežem v Postojni.

Po končani vojni in izgonu Jugoslovanske ljudske armade iz Slovenije je bila ob praznovanju dneva Teritorialne obrambe Slovenije 20. 11. 1991 na letališču Cerklje ob Krki organizirana posebna slovesnost. Na njej je bil izveden postroj poklicnih pripadnikov TO Slovenije, ki so podali slovesno prisego Republiki Sloveniji. Član Predsedstva Republike Slovenije Ivan Oman je poveljnikom pokrajinskih štabov Teritorialne obrambe in poveljniku 1. brigade podelil bojne zastave. Po ukazu republiškega štaba TO z dne 13. 11. 1991 je bil za organizacijo in izvedbo proslave zadolžen 2. pokrajinski štab TO, ki je del nalog prenesel na 25. območni štab TO. Časa za priprave je bilo zelo malo, saj je bilo treba bojno tehniko JLA in okoli 200 nebojnih vozil premakniti s prireditvenega prostora in počistiti razdejanje, ki ga je za sabo pustila JLA.

V času sedemdnevni priprav na slovesnost so letališče večkrat preletela bojna letala JLA, zato smo v elaboratih varovanja posebno skrb namenili zračni obrambi širšega območja letališča. Organizacija slovesnosti je bila praktično ena zadnjih bojnih nalog Teritorialne obrambe leta 1991.

Po nenapisanem vojaškem kriteriju pripadajo bojne zastave enotam in poveljstvom ranga bataljona in višje, vendar jih območni štabi Teritorialne obrambe Republike Slovenije niso nikoli sprejeli, čeprav so bili po bojni moči v rangu bataljona - brigade in leta 1991 v vojni nosilci bojnih aktivnosti na taktičnem nivoju.

Predlagam, da se bojne zastave območnim štabom TO iz leta 1991 podelijo v tem letu, ko bomo praznovali dvajseto obletnico vojne in zmage nad Jugoslovansko ljudsko armado. Bojne zastave naj podeli predsednik države kot vrhovni poveljnik oboroženih sil Republike Slovenije, seveda pa je to stvar pristojnosti in protokola. Bojne zastave bi lahko bile podeljene ob dnevu Slovenske vojske ali na državni proslavi, če bo organizirana, ali pa na vseslovenskem srečanju veteranov. Ob postroju takratnih pripadnikov štabov in pripadnikov vojnih enot TO bi bojne zastave prejeli praporščaki iz enot Slovenske vojske, ki nadaljujejo tradicijo Teritorialne obrambe, in bi tudi v bodoče imele domicil.

Pobudo je že obravnavalo in sprejelo predsedstvo ZVVS na svoji 13. seji, ki je bila 17. 11. 2010 v Osilnici. ■

Organizatorji, gostje in tekmovalci so pozirali za spominsko fotografijo.

Zbrane je nagovoril generalmajor mag. Alojz Šteiner.

7. PRVENSTVO VETERANOV VOJNE ZA SLOVENIJO V VELESLALOMU

Prehodni pokal za leto dni zopet v vitrini gostiteljev

Na smučiščih Smučarskega centra Cerčno so v soboto, 29. januarja 2011, počastili spomin na prvo partizansko smučarsko olimpijado v okupirani Evropi, ki je bila organizirana v Cerknem. V okviru tradicionalne prireditve Partizanske smučine Cerčno '45 so se že sedmič zapored na prvenstvu v veleslalomu pomerili tudi veterani vojne za Slovenijo.

Letos se je na spominskih smučarskih tekmah na smučišču Črni Vrh zbralo rekordnih 452 članov borčevske organizacije, članov Zveze veteranov vojne za Slovenijo, Zveze slovenskih častnikov, Zveze policijskih veteranskih društev Sever in pripadnikov Slovenske vojske. Ponovno so se jim pridružili tudi člani Svetovne federacije vojakov gornikov.

Otvoritvena slovesnost je zaradi megle minila brez tradicionalnega skoka padalcev, vendar je bila dobrodošlica prisrčna. Zbrane sta nagovorila župan občine Cerčno Miran Ciglič in predstavnik 31. divizije Ivo Miklavčič. Smučarska tekmovanja so kot običajno odprli smučarji po starem - člani demonstracijske skupine Edmunda Čibeja, ki so prikazali telemark

smučanje, in smučarji Turističnega društva Novaki, ki so demonstrirali smučanje z lok smučko.

Na veleslalomskih tekmovanjih so se po progi prvi spustili štirje borci NOB in ostali tekmovalci borčevske organizacije. Sledilo je 7. prvenstvo veteranov vojne za Slovenijo. V okviru tega so tekmovali tudi člani policijskega veteranskega združenja Sever in člani Zveze slovenskih častnikov. Na svojem prvenstvu so se pomerili tudi pripadniki Slovenske vojske. Kot prejšnja leta pa so se tekmovanja v veleslalomu udeležili člani Svetovne federacije vojakov gornikov. Poleg domačih gornikov so se v veleslalomu preizkusili pripadniki teh enot iz Italije. Četudi je bilo na veteranskem prvenstvu zlasti pomembno sodelovati in se družiti, so tekmovalci na progi pokazali odlične smučarske sposobnosti in dali vse od sebe, da bi dosegli čim boljši rezultat in čim boljšo uvrstitev. Poleg boja za posamične uvrstitve je bila letos zanimiva ekipna tekma. Gostitelji so se namreč zaobljubili, da si bodo ponovno priborili prehodni pokal, potem ko so ga lani osvojili tekmovalci iz Mežiške doline.

Janez Pajer in Milena Kržišnik sta najboljšim ekipam iz OZVVS Idrija-Cerčno, Zgornje Gorenjske in Mežiške doline podelila pokale.

Najboljša ekipa je doseženi uspeh družno proslavila.

Tekmovalci ob prihodu na smučišče

Kulturni program ob slovesnem zaključku so pripravili učenci OŠ Cerkno.

V boj za osvojitve ekipne zmage pa so poleg teh dveh ekip odločno posegli tekmovalci iz Zgornje Gorenjske. Tudi ekipe iz ostalih območnih združenj so bile najboljšim tik za petami. Tekmovanje za posamične uvrstitve je potekalo v več kategorijah. Veteranke so tekmovali v eni starostni kategoriji, veterani pa v treh. Uvrstitve najboljših so razvidne iz tabele, rezultati vseh udeležencev prvenstva pa so objavljeni na spletni strani OZVVS Idrija-Cerkno in na spletni strani Zveze veteranov vojne za Slovenijo.

Po končanem tekmovanju so se udeleženci spustili v dolino, kjer se je druženje nadaljevalo v hotelu Cerkno. Najprej jim je zaigral Pihalni orkester Eta Cerkno. Kulturni program s petjem in recitacijami so pripravili učenci in učenke Osnovne šole Cerkno. Zbrane je pozdravil predsednik organizacijskega odbora Partizanskih smučin Miha Butara. Kot slavnostni govornik jih je nagovoril načelnik generalštaba Slovenske vojske generalmajor Alojz Šteiner. Druženja v hotelu Cerkno se je udeležil tudi eden od dveh še živečih udeležencev

partizanskih smučarskih tekem leta 1945 Martin Urh. Druženje se je zaključilo s podelitvijo medalj in pokalov, najboljšim posameznikom in ekipam sta jih izročila Janez Pajer, predsednik ZVVS, in Milena Kržišnik, predsednica OZVVS Idrija-Cerkno.

Udeleženci so si bili ob odhodu edini, da je 7. prvenstvo veteranov vojne za Slovenijo v vseh pogledih lepo uspelo ter da je primerno, da veterani še naprej ohranjamo tradicijo Partizanskih smučin v Cerknem in da tudi s tem domoljubne vrednote prenašamo na mlajše generacije. ■

Marijan Platiše

Veterani – rezultati ekipne tekme

Uvrstitev ekipe	Ekipa OZVVS	Skupni čas ekipe
1.	Idrija-Cerkno	205,26
2.	Zgornja Gorenjska	208,38
3.	Mežiška dolina	215,56
4.	Ruše	227,18
5.	Grosuplje	235,51
6.	Sp. Savinjska-Žalec	244,61
7.	Kanal	258,96

Veteranke in veterani – rezultati posamične tekme

Kategorija	Uvrst.	Ime in priimek	OZVVS	Dose. čas
Ženske	1.	Marta Jordan	Idrija-Cerkno	0:43.00
	2.	Barbara Kraševac	Mežiška dolina	0:43.95
	3.	Milena Kržišnik	Idrija-Cerkno	0:47.62
Moški, 1951 in starejši	1.	Franc Plesec	Mežiška dolina	0:35.59
	2.	Franc Faganel	Zgornja Gorenjska	0:36.08
	3.	Miro Stare	Zgornja Gorenjska	0:36.29
Moški, od 1952 do 1960	1.	Tine Mulej	Zgornja Gorenjska	0:33.58
	2.	Janez Kovač	Zgornja Gorenjska	0:33.81
	3.	Zoran Homec	Idrija-Cerkno	0:34.16
Moški, 1962 in mlajši	1.	Boštjan Brus	Idrija-Cerkno	0:30.99
	2.	Samuel Borovinšek	Idrija-Cerkno	0:31.24
	3.	Jure Gantar	Idrija-Cerkno	0:32.16

Gostje na otvoritveni slovesnosti

Organizator OZVVS Idrija-Cerkno je udeležence prijazno sprejel.

Državno prvenstvo veteranov in častnikov v RTC Golte

Smučarsko tekmovanje na progi Blatnik na Golteh

Organizacijski odbor DP Golte 2011 je izvedel 8. državno prvenstvo ZVVS in 17. državno prvenstvo častnikov in podčastnikov v smučanju in streljanju na Golteh. Pokroviteljstvo nad izvedbo je prevzel generalštab Slovenske vojske, organizacijo tekmovanja pa ZVVS in ZSČS. Zaradi pomanjkanja snega se je organizator izvajalec, OZVVS Velenje in OZSČ Velenje, in v njegovem imenu organizacijski odbor znašel pred dilemo, ali tekmo odpovedati ali izvesti pod drugačnimi pogoji. Odločili smo se, da tekmovanje izvedemo in temu primerno prilagodimo tekmo. Tako smučarji niso tekmovali na progi Beli zajec, temveč po malo krajši progi Blatnik. Vse tekmovalce smo potem s terenskimi vozili pripeljali na strelišče Morava, kjer so opravili še streljanje z MK-puško standardne izvedbe.

Predsednik organizacijskega odbora Zdenko Hriberšek je ocenil odločitev

o izvedbi tekme kot pravilno, tekmovalo je 53 ekip s 159 tekmovalci. Priprave na tekmovanje na Golteh so se pričele že zjutraj ob 7. uri, ko so se na spodnji postaji gondolske žičnice Golte v Žekovcu pričele zbirati prve ekipe. Ob prijavi tekmovalne ekipe, ki je štela tri člane in eno rezervo, so vsi dobili startne številke, Bilten 1, kupone za prehrano in startno listo. Tekmovanje se je pričelo ob 10. uri. Rezultat tekmovanja ekipno in posamezno je bil odvisen od časa smučanja in preračuna glede na dosežen strelski rezultat leže na razdalji 50 m (pet strelav; štejejo trije najboljši). Tekmovanje smo končali ob 14. uri ter razglasili rezultate, podelili pokale, medalje in nagrade. Za dosežene rezultate v ekipnem tekmovanju so bili podeljeni pokali in medalje po kategorijah med veterani in častniki. Najboljša ekipa veteranov in najboljša ekipa častnikov pa sta dobili prehodni pokal.

Rezultati, ekipno:

Ekipe ZVVS:

1. OZVVS ZG. GORENJSKA
2. OZVVS ZASAVJE 1
3. SEVER ZA CELJSKO OBMOČJE 2
4. OZVVS IDRIJA-CERKNO 1
5. SEVER ZA CELJSKO OBMOČJE 1

Ekipe ZSČ:

1. 17. BVP LJUBLJANA
2. 670. POVLOG SLOV. BISTRICA
3. ESD 1 LJUBLJANA
4. OZSČ ŠMARJE PRI JELŠAH
5. 430. MOD ANKARAN

Svečane razglasitve rezultatov tekmovanja na Golteh se je kot častni član poleg drugih gostov udeležil načelnik generalštaba Slovenske vojske, generalmajor mag. Alojz Šteiner. Pohvalil je vrhunsko organizacijo tekmovanja in med drugimi dejal: «Leto 2011 je leto okroglih obletnic; 20-letnice države in njene vojske. Zato je to leto, na katero smo lahko ponosni. Dve desetletji namreč minevata od takrat, ko nam je uspelo priti do tistega, o čemer so naše generacije v preteklosti sanjale, nekateri pa so za te sanje dali svoje življenje. Na Golteh sem že drugič. Tu je izjemno lepo, zato me je že nekaj časa mikalo, da bi prišel na ta prostor, preveril, kaj ponuja od naravnih lepote in se seznanil z nekaterimi, ki jih imam v spominu iz časa osamosvojitve in narodnoosvobodilnega boja. In danes sem tu, izredno zadovoljen.»

Tekmovanje je potekalo v športnem duhu, poškodb ni bilo. Iz številnih komentarjev in pohval udeležencev in gostov je mogoče zaključiti, da je bilo izpeljano v skladu s pričakovanji, kar pomeni tudi zadovoljstvo obeh izvajalskih organizacij. ■

OZVVS Velenje in OZSČ Velenje
Predsednik OO DP GOLTE 2011
Zdenko Hriberšek

Streljanje z MK-puško na Moravi

Svečana razglasitev rezultatov tekmovanja po kategorijah, od leve, v prvi vrsti: Zdenko Hriberšek, predsednik organizacijskega odbora, generalmajor mag. Alojz Šteiner in Janko Ljubič, generalni sekretar ZSČ

OZVVS Celje

Občni zbor OZVVS Celje

Z izvedbo svečanega veteranskega dejanja in s slovensko himno je OZVVS Celje pričelo redni volilni občni zbor, ki je bil 11. marca. Zbralo se nas je veliko članic in članov ter gostov, med katerimi so bili predsednik ZVVS Janez Pajer, predsedniki ali podpredsedniki vseh OZVVS Zahodnoštajerske pokrajine, predsednik veteranskega društva Sever za celjsko območje, predstavnik 20. MOTB Celje, predsednik ZB za vrednote NOB Celja in Vojnika, predstavnika PGD Babno in Ljubečna ter predsednica KS Škofja vas.

Delovni del je potekal po ustaljenih načelih, razrešili smo stari odbor, potrdili poročila za leto 2010 in nato izvolili novo vodstvo, ki je v glavnem ostalo enako staremu odboru. Predsednik je predstavil program dela in finančni plan za to leto, ki je po vsebini zahtevnejši od prejšnjih let, saj v letu 2011 praznujemo dvajseto obletnico vojne za Slovenijo. Predlog plana je bil v celoti brez pripomb sprejet. V nadaljevanju smo v zadovoljstvo vseh prisotnih namenili nekaj časa za prijeten klepet in druženje. ■

Franc Ulaga

OZVVS Domžale

Veterani v Prešernovi Vrbi

Veterani vojne za Slovenijo smo se že devetih zapovrstjo odpravili na Pohod miru in prijateljstva v Vrbo. Na slovenski kulturni praznik smo se ob osmih jutraj iz Radovljice podali proti Bledu, kjer smo imeli postanek in ob najstarejšem spomeniku našemu največjemu poetu tudi krajši kulturni program. Po petnajstih kilometrih smo prispeli v Vrbo, kjer je bila glavna državna proslava v počastitev praznika. Slavnostni govornik je bil predsednik Državnega zbora RS Pavel Gantar.

Dan je bil že sam po sebi izjemno lep, a nam ga je uspelo še dodatno polepšati. Ob vznožju Karavank smo srečali veliko svojih prijateljev in ljubiteljev slovenskega jezika, ki ga Slovenci ohranjamo že stoletja. Tudi v združenji Evropi lahko govorimo svoj jezik in smo ponosni nanj. Jezik je namreč del nas in obenem sredstvo, s katerim izražamo svoje najgloblje

občutke, tudi to, kako ponosni smo, da živimo v tako lepi svoji državi, kot je Slovenija.

Škoda, da je kulturni praznik samo enkrat na leto, zato ga vsaj v sebi praznujemo večkrat in pokažimo, da narod, ki da veliko na svojo kulturo, nikdar ne izumre. ■

J. Gregorič

Z letnega zbora veteranov vojne za Slovenijo

V Ihanu, na letnem zboru OZVVS Domžale, se nas je zbralo blizu sto veteranov vojne za Slovenijo. S svojo prisotnostjo so naš zbor počastili tudi gostje: podžupanja občine Domžale Andreja Pogačnik Jarc, podžupan občine Lukovica Bojan Andrejka, podžupan občine Trzin Milan Karče, predsednik PO Ljubljana – okolica Darko Čop, delegacija OZVVS Kočevje, veteranska organizacija Sever in predsednik združenja častniške organizacije Bine Kladnik.

Z Zdravljico in Odo radosti sta zbor odprli mladi pevki skupine Dea, Urška in Vanja. Presenetljivo, kako lahko glasova dveh deklet utišata polno dvorano. Z igranjem na citre je svoje dodal tudi posebni gost, veteran druge svetovne vojne, zadnji preživeli borec tragedije na Oklem leta 1944 in pesnik po duši Rado Kokalj, ki je bil nagrajen z gromkim aplavzom. Predsednik delovnega zbora dr. Janez Kušar je učinkovito nadziral dogajanje. V poročilu predsednika OZVVS Domžale je bilo naštetih blizu petdeset akcij in dejanj, ki se čez leto zvrstijo in bogatijo dejavnost in pomen te veteranske organizacije. Poudaril je predvsem dvajsetletnico MSNZ, seznanjanje učence osnovnih šol domžalske upravne enote o tematiki novejših zgodovine, pohod Po poteh vojne za Slovenijo, na katerem mlade iz Srednje šole Domžale na inovativen način seznanjajo o dogodkih izpred dvajsetih let, ter še vrsto komemorativnih in športnih dejavnosti.

Glede na to, da tudi na finančno poročilo sekretarja združenja Romana Ropotarja ni bilo pripomb, je sklepati, da se dela veliko, prostovoljno in v mejah zakonitosti.

To leto je bilo tudi volilno, vendar je predsedstvo združenja ostalo skoraj nespremenjeno. Predsednik je še naprej Janez Gregorič, podpredsednik je postal Jože Kosmač, edini novi član je Janez Lomovšek. Obenem je to vodstvo zadostno zagotovilo, da bo delo še naprej nemoteno potekalo in da je kos vsem novim izzivom, ki jih prinaša današnji nelagodni čas.

Na koncu so gostje pozdravili zbor in združenju zaželeli uspešno delo še naprej, mi pa smo to vzeli kot poklon, ki se bo, upamo, izrazil v ne le moralni obliki.

Čisto na koncu smo posameznikom ob dvajsetletnici MSNZ podelili priložnostne značke in nekaj novih članskih izkaznic, tako da nas je v celotnem OZVVS Domžale, ki združuje občine Domžale, Mengeš, Trzin in Lukovica, že 519 članov. Zahvaljujemo se KS Ihan za gostoljubnost in cvetličarni Slovnik iz Ihana za okrasitev dvorane s pomladnim cvetjem kot znanilcem že težko pričakovane pomladi.

Kot običajno se je tudi tokrat končalo s prijateljskim druženjem vedrih in ponosnih ljudi, ki jim ni vseeno, kaj se dogaja v naši mladi državi. ▀

J. Gregorič

OZVVS Gornja Radgona

Jožef Makovec ponovno predsednik OZVVS

V gasilskem domu v Radencih je predsednik Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Gornja Radgona Jožef Makovec sklical volilni zbor članov in podal predlog za izvolitev delovnega predsedstva: predsednik Dušan Zagorc, člana Nikolaj Brus in Andrej Rugole.

Po tradicionalnem obredu simbolnega veteranskega dejanja miru, svobode, neuklonljivosti, zmage, ponosa in opomina predsednika Pokrajinskega združenja veteranov vojne za Slovenijo Pomurje Nikolaja Brusa je predsednik Makovec podal obširno poročilo o delu združenja: »Opravljeno delo v letih 2007 do danes je bilo zelo uspešno. Izvedenih je bilo lepo število začrtanih nalog: sodelovanje pri proslavah ob 5., 10. in 15. obletnici osamosvojitvene vojne za Slovenijo, organizacija in sodelovanje na vsakoletnih pohodih ob reki Muri iz Radencev do Gornje Radgone in obratno, 29. maja je uspel 1. Dan OZVVS, katerega se je udeležil vrh Slovenske vojske, generalmajor Alojz Štajner, načelnik general štaba SV, generalmajor Alan Gider, poveljnik sil SV ...«

Ob ustanovitvi leta 1996 je bilo včlanjenih 85 članov, zdaj 815, žal jih je že 39 umrlo, od lanskega zbora pa do danes je zapustilo naše vrste 7 članov: Milan Kosi in Jože Himelrajh, pokopana v Radencih, Milena Marovič in Ivan Mulec, pokopana v Gornji Radgoni, Zlatko Kežmah, pokopan na Kapeli, Danek Arnuš, pokopan v Sv. Juriju, Branko Šeruga, pokopan pri Negovi.

Z enominutnim molkom smo nato počastili spomin na umrle člane.

Realizacijo finančnega poslovanja in poslovno poročilo OZVVS Gornja Radgona za leto 2010 je podala sekretarka Silva Kuzma. Povedala je, da je bil program dela v celoti realiziran, in sicer: zbor veteranov, 1. Dan združenja, tradicionalni pohod ob Muri, nabava veteranskih uniform, izlet v Cerklje ob Krki.

V novo vodstvo predsedstva so ponovno bili potrjeni dosedanja člani: predsednik Jože Makovec, podpredsednik Nikolaj Brus, sekretarka Silva Kuzma, člani Dušan Zagorc, Zvonko Benko, Milan Kuzmič, Branko Trstenjak, Dani Mauko, Anton Kocbek, Mulec Milan, Andrej Rugole.

Praporščak bo še naprej Anton Pintarič, namestnik pa Franc Kranjc, člani nadzornega odbora Ida Pintarič, Vincenc Bratuša in Milan Erdela, člani častnega razsodišča Marjan Neuvirt, Marija Kuzma in Hinko Režonja.

Spregovorili so tudi župani Anton Kampuš, Janko Rihtarič in Franc Pižmoht, Marko Milič, predstavnik OZVVS Ljutomer, Bojan Erlih, predsednik komisije za kadrovske zadeve pri ZVVS, Marjan Rebernik, predstavnik OZVVS Lenart, Franc Zemljčič, častnik predsednik, in predstavnik OO Sever Stanko Sakovič. Vsi so izpostavili vprašanje o letošnjem jubileju, 20. obletnici bojev za Slovenijo, katere aktivnosti bodo v juliju.

Novo vodstvo si je zadalo, da bo še naprej skrbelo za delitev socialne pomoči članom, ki so brez zaposlitve in prejema le minimalno invalidnino ali socialno pomoč, s katero se težko preživljajo, še naprej bo sodelovalo z občinami, Združenjem častnikov Slovenske vojske (v odsotnosti predsednika Štefana Želodca je spregovoril sekretar Jože Vaupotič, ki je dejal, da je približno 60 odstotkov častnikov tudi članov ZVVS), z Območnim združenjem Sever, Združenjem borcev za vrednote NOB (prisoten predsednik Jože Kos) ...

Član predsedstva Branko Trstenjak je nato povabil vse prisotne na družabno srečanje. ▀

D. Mauko

OZVVS Idrija-Cerkno

Na obisku v Srbiji

V znak dobrega sodelovanja med OZVVS Idrija-Cerkno in OZVVS Logatec smo tudi letos izvedli skupno tridnevno ekskurzijo.

Beograd, glavno mesto Srbije. Pot nas je vodila po Novem Beogradu, mimo Centra Sava, nam znanega mednarodnega kongresnega, kulturnega in poslovnega središča, po znamenitih ulicah, mimo stadiona Marakana, do mogočne cerkve svetega Save, največje pravoslavne cerkve na svetu,

Radgonski veterani v pozdrav Zdravljici (foto: D. Mauko)

Veterani na obisku v Hiši cvetja

Veterani ob ogledu cerkve svetega Save

ki je v uporabi. Sledil je sprehod na Kalemegdan, na katerem dominira Beograjska trdnjava. Dan smo sklenili z namestitvijo v hotelu in nato z večerjo v boemski četrti, na Skadarliji.

Obisk spominskega parka maršala Tita na Dedinju. Nostalgija, tisoč občutkov in možnosti za razmišljanje. Nobene debate. Pot smo nadaljevali po Šumadiji, valoviti pokrajini, močno porasli z gozdovi in zelenjem, v Topolo, kraj, ki ga je Karađorđe Petrović izbral za središče izpod Turkov osvobojenega dela Srbije. V Oplenacu smo si ogledali mavzolej rodbine Karađorđević in cerkev svetega Đorđa, ki nas je prevzela s čudovitimi freskami. Posebno zanimiva je bila Petrova hiša, kjer je z ogledom galerije obiskovalcu vsaj delno dano spoznati življenje te dinastije.

Sledila sta vožnja do Avale in razgled po pokrajini s TV-stolpa. Nato pa vožnja v Beograd in dveurni sprehod po Terazijah, znamenitem centru družabnega življenja. Sledila je bogata večerja na splavu na Savi.

Zapuščamo Srbijo! Kakšni so naši občutki? Bogata zgodovina je še vedno tisto, kar narod dela močnega in ponosnega. O novejši zgodovini se ne govori. Opaziti je velike kontraste v premoženjskem in socialnem stanju, brezposelnost je velika, cene visoke. Zadnja vojna je pač pustila globoke sledi. Tudi jugonostalgija ni več tisto, kar je bila!

Vukovar, mesto, ki zbuja neizmerno spoštovanje, skoraj strah. Toliko smo o njem slišali, toliko videli po televiziji, zdaj pa smo tu v živo. Presenečeni nad toplim sprejemom vukovarskega veterana in prijatelja veteranov vojne za Slovenijo g. Vjerana si med vožnjo ogledujemo mesto. Čeprav je kar precej popravljenega, novega, je na objektih videti posledice objestnosti, strelav, granat, ognja. Nekaj objektov bodo pustili, kakršni so, kot spomin in opomin bodočim rodovom. Ogled vukovarske bolnišnice oziroma spominskega muzeja Mesto spomina - vukovarska bolnišnica 1991, Ovčare in pokopališča žrtev domovinske vojne so v nas ponovno oživil vse grozote, ki so jih Vukovar in njegovi meščani doživljali v domovinski vojni. Težko, pravzaprav nemogoče, je to opisati z besedami. Treba je videti. Spomin je živ, ljudje polni duševne bolečine in z eno samo željo: da se to nikoli več ne ponovi.

Vrnili smo se proti domu, še vedno pod vplivom tamkajšnjih preteklih vojnih grozot in z mislijo, da bi tudi naša osamosvojitvena vojna 1991 lahko imela drugačne posledice. Hvala, veterani! ■

L. Kržišnik

Foto: Arhiv OZVVS Idrija-Cerkno

Kako je mogoče povezati koristno s prijetnim Idrijski in cerkljanski veterani martinovali na Vipavskem

OZVVS Idrija-Cerkno je organiziralo ekskurzijo v Vipavo in njeno okolico, ki se je zaključila s prijetnim martinovanjem v Vipavski kleti. Iz OO ZVVS Ajdovščina-Vipava je ta dogodek obogatil Jožko Člekovič, sekretar OZVVS Ajdovščina-Vipava, ki je poskrbel za pestro in zanimivo vsebino ekskurzije in se izkazal kot odličen vodič.

Iz Vipave smo se najprej odpravili v Dolance v Gornji Branici in si ogledali spomenik barona Andreja Čehovina (1810-1855), ki si je pridobil plemiški naslov v avstro-ogrski vojski kot zelo uspešen vojskovodja. Sodeloval je v vojnah med Avstrijo in Piemontom v enotah z maršalom Josefom Radetskym. Spomenik so mu postavili njegovi sodobniki, po priključitvi Primorske k Italiji po rapalskem sporazumu pa so domačini spomenik razstavili in ga zakopali, saj so vedeli, da bi ga Italijani uničili. Ponovno so ga postavili pod vodstvom zavoda za kulturo leta 1987. Po Andreju Čehovinu se danes imenuje vojašnica v Postojni.

K prvemu delu naše ekskurzije je sodil tudi ogled muzeja v vojašnici Janka Premrla -Vojka v Vipavi. Muzejev s tematiko prve svetovne vojne je veliko, ta pa nas je presenetil s predstavitev načinov življenja v frontnih linijah. V muzeju so poleg številnega orožja in opreme lepo predstavljeni zaledna ambulanta, popravilnica orodja in orožja, vezistova soba, komandno mesto ...

V prostorih TIC v Vipavi smo si ogledali film o delovanju slovenske teritorialne vojske v zgornji Vipavski dolini v obdobju osamosvajanja Slovenije leta 1991. V Vipavi je bilo v tem času več vojašnic JLA, v katerih je bilo skoraj tisoč oboroženih vojakov. Preko Nanosa so do Vipave in nato do Rožne doline prodirale tudi oklepne enote JLA. Premiki pa so se zaradi oviranja, ki so ga izvedli pripadniki TO in tudi domačini, zelo zavlekli.

V drugem delu ekskurzije smo spoznavali Vipavo in njeno okolico. Ogledali smo si zaščiten vas Goče, v kateri je kljub le nekaj več kot 200 prebivalcem kar 60 vinskih kleti.

Vipava ima več gradov: Stari grad je bil porušen v največjem potresu na naših tleh, kar pomnimo (1511) in nikoli več ni bil obnovljen. Ogledali smo si grad Lanthieri, stoječ tik ob številnih rečnih izviroh, ki se po nekaj ali sto metrih združijo v vodnato reko Vipavo. V neposredni bližini je še delno ohranjena stara utrdba Tabor.

VTRG Vipava so nam predstavili vina vipavskega vinorodnega

Veterani so spoznali številne zanimivosti Vipavske doline.

okolija. Ob tej priliki nas je vodič seznanil tudi o delu Matija Vertovca (1784– 1851), prvega učitelja vipavskih vinogradnikov in baje tudi Prešernovega pobudnika za Zdravljico. Z njo pa je povezan tudi rojak Stanko Premrl, ki je našo himno uglasbil.

O tretjem tematskem delu našega izleta, ki je trajal do poznih nočnih ur v restavraciji Klet Vipava, ni veliko dodati. Bilo je lepo in mnogi so na poti nazaj v Idrijo zatrdili, da si bodo te kraje, ki so nam tako blizu, še večkrat ogledali. ■

M. Mikuž

Foto: Arhiv OZVVS Idrija-Cerkno

Veterani in častniki na štajerskem splavu

Idrijski veterani smo z veseljem sprejeli pobudo Braneta Tušarja iz OZSČ Idrija-Cerkno, da skupaj organiziramo ekskurzijo. V Mariboru smo obiskali Vojašnico generala Maistra in Kadetnico, nato Pekre in se na splavu popeljali po Dravi. Podpolkovnik Brane Tušar je zaposlen v Slovenski vojski in z njegovo pomočjo so se nam že večkrat odprla kakšna vrata, ki bi bila sicer za nas navadne smrtnike vedno zaprta. Brane, hvala in ne pozabi na nas naslednje leto! Kot se za vojake spodobi, so nas v Vojašnici generala Maistra prijazno sprejeli pripadniki 74. motoriziranega bataljona (»klesčmani«). Predstavili so nam zgodovino in delo enote ter nam potrpežljivo odgovarjali na zastavljena vprašanja. Na dvorišču smo z velikim zanimanjem spremljali predstavitev oklepника SKOV Svarun, predvsem moški del je želel izvedeti čim več, zato so vprašanja kar deževala. Prijaznega sprejema smo bili deležni tudi ob ogledu Kadetnice. O njeni bogati zgodovini nas je seznanila predstavnica Slovenske vojske. Povsem prenovljena, lepa in svetla stavba je dajala vtis mogočne ustanove. Tu sta sedež PDRIU in večina šolskih ustanov Slovenske vojske. Zelo zanimiv je bil ogled vojaškega muzeja, žal vse zbirke še niso bile razstavljene. Odpeljali smo se do Pekar. Tam nas je sprejel predstavnik učnega centra, nam opisal dogodke, ki so se zgodili v maju 1991, ogledali smo si tudi film o »pekrskih dogodkih«. Vsi tisti, ki smo bili udeleženci osamosvojitvene vojne, smo kaj lahko še enkrat obudili spomin na grozo in skrb zbujajoče trenutke, ko smo izvedeli, kaj se dogaja s prvo generacijo slovenskih nabornikov. Tudi tokrat sta se izkazali moč in domovinska ljubezen naroda.

Udeleženci splavarjenja

Pot smo nadaljevali do gostišča Šarman in se takoj vkrcali na splav. Splavar je najprej pozdravil »pomembneže«, med njimi tudi podpredsednika OO ZZB NOV Idrija Ivana Vidmarja. Ni manjkalo smeha in prijetnih dogodivščin, ker si je na veselje vseh udeležencev splavar privoščil glavnega iz častniške in glavno iz veteranske organizacije. Oba sta prestala splavarski krst in veselo družčino varno pripeljala domov.

Podpisana listina o medsebojnem sodelovanju med OZVVS Idrija-Cerkno, OZZSČ Idrija-Cerkno in OO ZZB NOV Idrija je z organizacijo vojaško strokovne ekskurzije dobila pravi pomen. Udeležili smo se je člani vseh treh združenj in sklenili, da se drugo leto zopet vidimo. ■

L. Kržišnik

Foto: Arhiv OZVVS Idrija-Cerkno

OZVVS Lenart:
letni programsko-volilni zbor OZVVS

Novi predsednik lenarških veteranov je Darko Škerget, podpredsednik pa Janez Kocbek

OZVVS Lenart v Slovenskih goricah združuje veterane slovenske osamosvojitvene vojne in druge udeležence osamosvajanja v letih 1990–1991 iz občin Benedikt, Benedikt, Cerkvenjak, Lenart, Sveti Jurij, Sveta Ana in Sveta Trojica v Slovenskih goricah. Število članstva je v zadnjih letih konstantno in se celo nekoliko povečuje. V letu 2010 je imelo skupaj 316 članov, od tega 244 aktivnih. Kot so poudarili na letnem programsko-volilnem zboru, ki je bil 25. februarja v veliki dvorani Centra Slovenskih goric v Lenartu, je dejavnost veteranskega združenja temeljila na programskih izhodiščih za obdobje 2007–2011 in na sprejetih programskih nalogah, potrjenih na letnem zboru članstva februarja 2010 v Lenartu. Pri tem so upoštevali izhodišča krovne veteranske organizacije in dejavnost uskladili tudi s sosednjimi območnimi združenji in združenji, povezanimi v pokrajinski odbor (PO) vzhodnoštajerske pokrajine. Ocenjujejo, da je bila takšna koordinacija nujna in potrebna, saj so se v preteklosti včasih nekatere aktivnosti podvajale, kar ni bilo koristno. Z usklajenim načinom delovanja v okviru PO vzhodnoštajerske pokrajine so hkrati dosegli enotnejšo in učinkovitejšo promocijo dejavnosti, kar je bila ena izmed šibkih točk delovanja veteranske organizacije v preteklosti.

V letu 2010 je OZVVS Lenart v sodelovanju z Občino Cerkvenjak organiziralo in izvedlo osrednjo družabno-kulturno prireditev, pohod po poteh generala Maistra. To je bila ena sama velika manifestacija slovenskega domoljubja, ki je v cerkvenjaške gorice pritegnila okoli 450 veteranov iz vse Slovenije. Prireditev je bila velik organizacijski zalogaj in je v vseh pogledih odlično uspela. K temu sta pripomogli zlasti Občina Cerkvenjak in Zveza veteranov vojne za Slovenijo, ki sta projekt izdatno finančno podprli. Poleg tega so bili člani na podobnih prireditvah v Ormožu, Rušah, Gornji Radgoni, pri Treh žeblih na Pohorju, na mariborskem letališču in drugod. Udeležili so se tradicionalnega veteranskega pohoda na Triglav in srečanja veteranov vseh generacij na Pokljuki. Zelo dobro je bilo sodelovanje z vsemi lokalnimi skupnostmi na lenarškem območju. Župani so pokazali veliko razumevanja in posluha za delovanje veteranske

organizacije, za kar se jim iskreno zahvaljujem. Upajo, da bo tega sodelovanja še več in da bo financiranje veteranske organizacije v vseh občinskih proračunih postalo stalnica. Vse občine so lani pomagale pri realizaciji velikega projekta, izdaji dopolnjenega zbornika Čas odločitve 1990–1991. V tej pomembni publikaciji so zdaj na enem mestu zbrane poglavne zgodovinske resnice iz obdobja osamosvajanja na območju osrednjih Slovenskih goric. Publikacija je naletela na velik odmev v strokovni javnosti, dobile so jo tudi vse šole in knjižnice pa tudi nekatere strokovne in znanstvene ustanove v regiji (muzeji, arhiv). Brez pomoči občin projekta ne bi bilo mogoče izvesti. Še posebno izdatno ga je podprla domicilna Občina Lenart.

Na letnem zboru so sprejeli dopolnjen statut združenja, razrešili dosedanje vodstvo in se mu zahvalili za uspešno vodenje veteranske organizacije. Za novega predsednika je bil izvoljen Darko Škerget, za podpredsednika pa Janez Kocbek. Naloge sekretarja bo v novem mandatu opravljal Iztok Rozin, blagajnik pa bo še naprej Marjan Ručigaj. Romanu Čušu so namenili zlato priznanje OZVVS Lenart, prav tako so podelili več srebrnih in bronastih priznanj ter zahvalnih listin. Listno o častnem članstvu je prejel dosedanji predsednik dr. Marjan Toš. Zbora so se udeležili predstavniki veteranskih združenj iz Ruš, s Ptuja, iz Slovenske Bistrice in Gornje Radgone, generalni sekretar Zveze veteranov vojne za Slovenijo Mitja Jankovič in podžupani občin Lenart (Franci Ornik), Cerkevjak (Jože Gregorec), Benedikt (Janez Zorko) in Sveti Jurij v Slovenskih goricah (Gregor Nudl). Vsi so izrekli priznanje dosedanjemu delu lenarškega združenja, ki je prepoznavno v širšem prostoru in predstavlja pomemben prispevek k negovanju spomina na slovensko osamosvajanje v letih 1990–1991. Sprejet je bil tudi letni delovni program za 2011, v katerem bo posebna pozornost namenjena obeležitvi 20. obletnice slovenske osamosvojitve. Po zboru, ki so ga popestrili s kratkim kulturnim programom, so pripravili družabno srečanje ob domačih kulinarčnih dobrotah, za katere so poskrbele članice Društva kmečkih žena in deklet iz Lenarta. ■

M. T.

OZVVS Litija-Šmartno

III. memorial Riharda Urbanca

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Litija-Šmartno je novembra lani organiziralo III. memorial Riharda Urbanca. Z njim je počastilo 20. obletnico MSNZ, obletnico slovenske neodvisnosti in dan samostojnosti.

III. memorial Riharda Urbanca v streljanju z zračno puško

Tekmovalci in tekmovalke so se pomerili v streljanju z zračno puško, v malem nogometu in košarki - trojke. Organizator te prireditve je bilo OZVVS Litija-Šmartno v sodelovanju s PO Ljubljana - okolica. Sodelovale so ekipe OZVVS Domžale, Grosuplje, Kočevje, Litija-Šmartno, Logatec, Log-Dragomer, Moravče in Vrhnika-Borovnica, veterani PVD Sever Ljubljana odbor Litija in Območno združenje slovenskih častnikov Litija-Šmartno. Ob zaključku tekmovanja so tekmovalce in goste pozdravili predsednik OZVVS Litija-Šmartno Ivan Lovše, podžupanja občine Litija Lijana Lovše in predsednik PO Ljubljana - okolica Darko Čop.

Sledila je podelitev pokalov in medalj ekipam in posameznikom. V streljanju z zračno puško je zmagala ekipa Kočevja, drugi so bili domači častniki, tretja pa prva ekipa veteranov Litija-Šmartno. Med posamezniki je bil najboljši Jože Gorjanc (Grosuplje) pred Edvardom Srebrnjakom (Litija-Šmartno) in Jožetom Pasaričem (Logatec).

V malem nogometu je bila prva ekipa OZVVS Litija-Šmartno, druga ekipa Kočevja, tretja pa ekipa grosupeljskih veteranov. V košarki so zmagali kočevski veterani pred Logatcem in domačimi veterani.

Prehodni pokal Memoriala Riharda Urbanca je osvojilo OZVVS Kočevje, ki je zmagalo že trikrat zapored.

Ob sklepu svečanosti je tričlanska delegacija veteranov položila cvetje na grob Riharda Urbanca na litijskem pokopališču. Drugi del prireditve je bil namenjen družabnemu srečanju in pogostitvi. Preden so se udeleženci razšli, so obljubili, da se čez leto dni znova srečajo na IV. Memorialu Riharda Urbanca. ■

B. Žužek

Desetletnica veteranskega združenja

Jubilej litijskih in šmarskih veteranov

Veterani občine Litija smo začeli delovati leta 1992 kot odbor v Pokrajini Ljubljana - okolica. Letos mineva deset let, odkar smo v Litiji ustanovili Območno združenje Zveze veteranov vojne za Slovenijo Litija, leta 2005 pa smo se preimenovali v OZVVS Litija-Šmartno, ker se je občina Litija razdelila na dveje.

Obletnico ustanovitve združenja smo počastili s slovesnostjo, ki je bila v soboto, 23. oktobra 2010, ob 18. uri v dvorani Kulturnega centra v Litiji.

Svečanost se je začela s simbolnim veteranskim dejanjem.

Veterane in goste sta pozdravila tudi oba župana Franci Rokavec in Milan Izlakar, pozdravne besede je izrekel še predsednik Zdrúženja veteranov vojne za Slovenijo Janez Pajer. Slavnostni govornik je bil Janez Lesjak, poveljnik ljubljanske pokrajine v času osamosvojitvene vojne za Slovenijo. Zbrane je seznanil o tem, kako je potekala slovenska osamosvojitvena vojna in s kakšnimi težavami se srečujemo še danes.

Slovesnost, ki jo je vodil Boštjan Poglajen, so z nastopi popestrili ženski pevski zbor Litus iz osnovne šole Litija pod vodstvom Sandre Rihter, folklorna skupina Javorje z vodjo Ido Dolšek in recitator z litijske gimnazije Anže Gospeti.

Najslavnejši trenutek je sledil v drugem delu prireditve, ko je Janez Pajer podelil odličja nekaterim veteranom.

Povezovalc Boštjan Poglajen je v kratki obrazložitvi povedal, da je večini dobitnikov skupno to, da so člani združenja že od začetka njegovega delovanja. Sodelujejo v organih združenja, bodisi v predsedstvu, nadzornem odboru in častnem razsodišču, ali pa so odgovorni za sodelovanje na športnih tekmovanjih in kulturnih prireditvah.

Bronasto plaketo ZVVS so prejeli Radovan Petje, Ivan Lovše, Peter Oblak, Ciril Vertot, Henrik Prijatelj, Karlo Lemut, Roman Huč, Rado Poglajen, Igor Medved, Matjaž Mirtič, Miroslav Mlakar, Aleksander Jovanovič, Jožef Erjavec, Edvard Srebrnjak, Izidor Mlakar, Nedeljko Sekulič in Marjan Jerič.

Znak praporščaka ZVVS sta dobila Jože Kos in Ivan Meserko. Oba sta od leta 2003, ko smo razvili društveni prapor, naša praporščaka in izmenoma sodelujeta s praporom na svečanostih po Sloveniji, redno pa se udeležujeta tudi usposabljanj, ki jih izvaja ZVVS.

Srebrne plakete so prejeli Boris Žužek, ki je član našega OZVVS od ustanovitve, opravlja dolžnost podpredsednika in je odgovoren za potek in izvajanje internih svečanosti in prireditev.

Franci Mali že od ustanovitve združenja opravlja naloge sekretarja in vzorno skrbi za urejenost okolice našega spominskega obeležja na GEOSS-u. Odličje je prejel v letu 2009 na veteranskem srečanju v Šentvidu pri Stični. Franc Stopar je član združenja od ustanovitve, ves čas je član predsedstva, v njem skrbi za organizacijo in izvedbo športnih tekmovanj.

Po prireditvi je v predvorju dvorane sledilo družabno srečanje. Za oboje so poskrbeli mnogi sponzorji, za kar se jim Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Litija-Šmartno najlepše zahvaljuje. ■

B. Žužek

OZVVS Ljubljana

Odkritje spominske plošče poklicnim gasilcem PGB Ljubljana

Novembra lani je bila v prostorih Poklicne gasilske brigade (PGB) v Ljubljani slovesnost ob odkritju spominske plošče poklicnim gasilcem v zahvalo za njihov veliki prispevek pri osamosvajanju naše države. Gasilci so sodelovali z enotami policije že v akciji Sever leta 1989, veliko vlogo pa so imeli v vojni za Slovenijo, saj so bili prvi na barikadah, ves čas vojne pa so požrtvovalno reševali ljudi in premoženje. Njihovo vlogo je najboljšo opisal predsednik PVD Sever Ljubljana Emerik Peterka, ki je tudi izrazil naše skupno nestrinjanje z nerazumevanjem upravnih organov, ki gasilcem ne priznavajo po naše zasluženega statusa veteranov vojne za Slovenijo.

V prostorih PGB Ljubljana je bila v času vojne nastanjena četa TO, katere naloga je bilo blokiranje takratne kasarne JLA Ljuba Šercerja. Poveljnik enote je bil Marko Hvale, ki je bil tudi osrednji govornik na slovesnosti. V spominu takrat tako mladih teritorialcev mu je ostala vsestranska pomoč, ki so jo gasilci nudili pripadnikom enote. Prav tako njihovo očetovsko razumevanje in tovarištvo, ki so ju v tistih časih znali še posebno ceniti!

V imenu OZVVS Ljubljana je zbrane nagovoril predsednik Dušan Presetnik. Orisal je velik prispevek gasilcev in policistov v osamosvojitveni vojni in dejal, da smo lahko upravičeno ponosni na vlogo, ki so jo opravili. Še zlasti danes pa je potrebno, da smo enotni tako, kot smo bili pred dvajsetimi leti. Z roko v roki in ramo ob rami! Navsezadnje nas družijo iste vrednote in isti cilji – ne glede na barvo naše uniforme! Slovesnost so popestrili člani policijskega orkestra, spominsko ploščo pa so družno odkrili predstavniki gasilcev, združenja Sever in naše veteranske organizacije. Po prireditvi smo se zadržali v sproščenem druženju, ki so ga pripravili pripadniki PGB v svojih prostorih, kjer so nas tudi lepo pogostili.

Pobudnik postavitve spominske plošče je ljubljansko združenje Sever, ki je k sodelovanju povabilo tudi naše veteransko območno združenje. Na vsestransko zadovoljstvo smo zadano si nalogo izpeljali z odliko in tudi v bodoče si želimo tako uspešnega sodelovanja.

Vse vas pa vabim, da si ob priložnosti ogledate spominsko ploščo in s tem počastite naše gasilce. ■

Igor Polajnar

OZVVS Mežiška dolina

4. redna letna skupščina OZVVS Mežiška dolina

Delegati iz vseh občin, ki sodijo v OZVVS Mežiška dolina, smo se 11. marca zbrali v prijetnem okolju gostišča Dular na 4. redni letni skupščini našega združenja. Po svečanem prihodu praporščakov združenja in uvodnem delu, ki so ga popestrili člani pevskega zbora Vres, je delo prevzelo delovno predsedstvo, ki ga je vodil Zdravko Moličnik.

Na skupščini je predsednik naše OZVVS Maksimiljan Gošenšek podal poročilo o delu v letu 2010 in predstavil načrt

dela in finančni načrt za 2011, blagajničarka pa je delegatom podala finančno poročilo za leto 2010. Vsa omenjena poročila so bila tudi potrjena.

Na skupščini smo najbolj zaslužnim in prizadevnim članom združenja podelili bronaste, srebrne in zlate medalje OZVVS Mežiška dolina. Delegate na skupščini so pozdravili tudi povabljeni gostje: župan občine Ravne na Koroškem mag. Tomaž Rožen, predsednik OZVVS Dravograd Herman Jeseničnik in sekretar OZVVS Zgornje Dravske doline Franc Andric.

Za uspešno organizacijo skupščine hvala Janku Grubelniku. ■

F. Navotnik

novoizvoljenemu predsedniku za naslednje štiriletno obdobje.

Novo vodstvo: Valter Baldaš - stari novi predsednik, Bogdan Micevski - podpredsednik, Janez Kološa - tajnik, Adam Lutar - blagajnik. **Člani predsedstva:** Franc Apatič, Franc Topolovec, Ivan Smodiš, Vilijem Kovač, Ivan Horvat, Friderik Marič, Stanislav Sankovič, Aleksander Abraham, Branko Cipot, Slavko Gomboc, Štefan Barbarič, Drago Fartek, Franc Potočnik. **Nadzorni odbor:** Rudi Štelcl, Janez Jug, Viktor Obal

Častno razsodišče: Drago Gorza, Franc Glažar, Danilo Janasik

Novo vodstvo si je zadalo smeje načrte tudi za leto 2011. ■

Valter Baldaš

OZVVS Murska Sobota

Občni zbor veteranskega združenja

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Murska Sobota je v dvorani motela Čarda pripravilo volilni zbor. Veterani so izvolili novo vodstvo območnega združenja in podelili zahvalne plakete ob 20-letnici samostojnosti.

V Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Murska Sobota so vključeni veterani iz UE Murska Sobota. Po kratkem uvodu so pripravili simbolno dejanje, ki je ob tovrstnih dogodkih tradicionalno. V nadaljevanju so bile med drugim opravljene volitve vodstva območnega združenja, v zaključnem delu pa podeljene zahvalne plakete.

Plakete in jubilejne plakete za veterane in občine

Branko Cipot, Franc Topolovec in Miran Zorko so prejeli bronaste plakete zveze, Ivan Smodiš pa srebrno zvezno plaketo. Letos je bila podeljena tudi plaketa območnega združenja, dobil jo je Jože Gomboši. Ob 20-letnici samostojnosti je območno združenje podelilo zahvalne plakete občinam, s katerimi dobro sodeluje in ki ga finančno podpirajo. Prejele so jih: Mestna občina Murska Sobota ter Občine Puconci, Hodoš, Gornji Petrovci, Šalovci, Tišina in Moravske Toplice. Žal se novo vodstvo oz. predstavniki slednje podelitve priznanja niso udeležili. Sodbo o tem si lahko ustvari vsak sam. Predsednika ZVVS Janeza Pajerja je čakala še ena prijetna dolžnost - izročitev predsedniškega pasu

Predsednik ZVVS Janez Pajer pohvalil delo Pomurcev

Predsednik Zveze veteranov vojne za Slovenijo Janez Pajer je na 2. seji članov Pokrajinskega združenja veteranov vojne za Slovenijo Pomurje (Murska Sobota, Lendava, Ljutomer, Gornja Radgona) v gostilni Nada v Šratovcih dejal, da moramo na zgodovinska dejanja iz osamosvojitvene vojne leta 1991 biti kot narod ponosni in samozavestni, le tako bomo suvereno nastopali v Evropi.

Radenski župan Janko Rihtarič je uvodoma spomnil na te dogodke iz leta 1991 in dejal, da se je takrat vse dobro izteklo tudi po zaslugi danes tu prisotnih. Predstavil je sedanje stanje radenske občine, nekoč vodilne v turizmu, ki je po spletu okoliščin postala siromašna predvsem zato, ker ljudje stremijo samo za dobičkom. Vendar upa, da se bodo stvari zopet obrnile v pozitivno smer. Po predaji spominskega darila, srebrnika občine Radenci, je župan Pajerju zaželel dobro delo še naprej.

Gostitelj, predsednik pokrajinskega odbora Niko Brus, je najprej čestital gostu Janezu Pajerju za njegov minuli osebni praznik, mu izročil darilo, nato pa navzoče seznanil o postavitvi spominskih obeležij za 16 občin, ki leta 1991 niso oddale orožja. Kritično je dodal, da je treba kriterije za to razširiti, saj zdaj med temi ni bivše občine Gornja Radgona. Postavitev obeležij bi namreč lahko škodovala občinam, ki niso na seznamu.

Po obrazložitvi predsednika Brusa o zamenjavi sedanjega pokrajinskega praporščaka člana OZVVS Ljutomer Jožeta Ladiha iz zdravstvenih razlogov je bil sprejet predlog, da bo novi pokrajinski praporščak član OZVVS Gornja Radgona Matjaž Perša, ki je tudi praporščak OZVVS, katere član je.

Janez Pajer je še dodal, da sta ZVVS in Združenje Sever pomembni organizaciji civilne družbe, do katerih bi država morala imeti več spoštovanja. Od države pričakuje, da se ob letošnji 20. obletnici samostojnosti na proslavah 15. maja (Pekrski dogodki) in 26. oktobra (odhod zadnjega vojaka JLA iz Slovenije) še posebno izkaže s svojim finančnim deležem. Podal je poročilo z zadnje seje predsedstva ZVVS, predstavil poglede na novoustanovljeno veteransko združenje, o finančni situaciji ZVVS, o nekaterih napadih nanj osebno in na organizacijo, o delu nekaterih komisij in poudaril potrebo po varčevanju in racionalizaciji finančnih sredstev.

Pohvalil je dobro delo pomurskega združenja, katerega aktivnosti tečejo vse leto.

Člani združenja so predsedniku Pajerju podali zahtevo po sprotnem financiranju OZVVS, predsednik komisije za kadrovska in statusna vprašanja Bojan Erlih pa je obrazložil, naj se upošteva pravilnik, ki ga morajo OZVVS natančno izpolniti pred oddajo vloge za enkratno finančno pomoč članom. ■

D. Mauko

ZAVRH V SLOVENSKIH GORICAH

Ni ju več – spomin nanju živi

Na pokopališču v Voličini je bilo 10. januarja letos zadnje slovo od Katarine Lešnik, Maistrove Katrce, ki je sklenila svojo življenjsko pot v 92. letu starosti. Nazadnje je stanovala v Selcah, a je bila pravzaprav doma iz Zavrha.

V Zavrhu, v Stupičevo vilo, je po prisilni upokojitvi leta 1923 zahajal general Rudolf Maister – Vojanov, ki je tedaj pripravljaval svojo drugo pesniško zbirko (leta 1929 je izšla pod naslovom Kitice). Pesnik je takrat spoznal mlado domače dekle, ki jo je v pesmi Završki fantje za vedno ohranil in ji kot Katrci postavil večer spomenik med Slovenci.

Leta 2002, ob 130. obletnici rojstva generala Rudolfa Maistra – Vojanova in 70. obletnici njegove smrti, so se člani Območnega združenja vojne za Slovenijo Murska Sobota, ki jih je tedaj kot predsednik vodil Ludvik Jonaš, 12. junija udeležili spominskega pohoda po poti generala Maistra iz Voličine do Zavrha in nazaj. Med pohodniki je bil tudi Štefan Janasik, podpredsednik in praporščak Območnega

Štefan Janasik in Katarina Lešnik

združenja vojne za Slovenijo Murska Sobota. V Zavrhu se je srečal s Katarino Lešnik in z njo prav prijateljsko pokramljal. Tedaj je tudi nastal spodnji posnetek. Štefan Janasik je umrl 25. aprila 2009. Zdaj teh dveh izjemno priljubljenih oseb ni več, spomin nanju pa bo živel še dolgo. ■

F. Matko

OZVVS Ptuj

Krvodajalska akcija OZVVS Ptuj

V ponedeljek, 21. marca, smo se člani Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Ptuj udeležili krvodajalske akcije, ki jo tradicionalno organiziramo ob bližnjem materinskem dnevu in je bila izvedena že tretje leto. Bistvo krvodajalske akcije je humanitarni namen, pri čemer smo dan izkoristili za še eno druženje članov. Zbirati smo se pričeli ob 7. uri zjutraj in zaključili okrog 9. ure. Večina veteranov krvodajalcev se je udeležila vseh treh krvodajalskih akcij. Tokrat se nas je zbralo 12. Krvodajalsko akcijo je vodil naš član Lojze Cajnko, ki je večino dogajanja ovekovečil s fotoaparatom.

Vsem, ki ste se nam pridružili in darovali kri, še enkrat iskrena hvala! ■

Vlado Žgeč

Foto: Lojze Cajnko

Naša Ivan in Štefan darujeta kri.

OZVVS Ribnica

Odkritje spominske plošče na Hribu v Loškem Potoku

Oktobra lani smo veterani OZVVS Ribnica skupno s predstavniki občine Loški Potok na Lovskem domu Hrib v Loškem Potoku odkrili obeležje v spomin na 20. obletnico delovanja Manevske strukture narodne zaščite (MSNZ) v letu 1990-1991.

Povabili smo sosednja območna združenja v PO ZVVS Ljubljana - okolica. Prišli so praporščaki iz devetih območnih združenj in praporščak ZVVS, podpolkovnik Dominik Grmek, tokrat v vlogi praporščaka MSNZ.

V programu so sodelovali pihalni kvartet Kovinoplastike Lož, učenci OŠ dr. Antona Debeljaka Loški Potok s pevskim nastopom in učenec harmonikar, domača moderatorka pa je prijetno povezovala program.

Najprej je povabila predsednika OZVVS Ribnica Petra Levstka, ki je med drugim omenil, da je obeležje postavljeno v spomin na dogodke pred 20. leti, ki so bili pomembni za ta kraj. V to stavbo so namreč oktobra 1990 tajno pripeljali tri tone orožja in streliva za oborožitev 110 pripadnikov MSNZ. To orožje se je dalj časa tajno čuvalo v Lovskem domu Hrib. Izmenično so ga varovali štirje domačini, pripadniki MSNZ. Prisotne je pozdravil župan občine Loški Potok Janez Novak in omenil, da odkritje spominske plošče na Lovskem domu Hrib zelo veliko pomeni tudi vaščanom Loškega Potoka in ne samo pripadnikom MSNZ v letu 1990 in teritorialcem v letu 1991.

Slavnostni govornik brigadir Tone Krkovič, načelnik MSNZ v letu 1990, ta čas še ni bil prisoten, zato je vlogo govornika na slovesnosti prevzel predsednik OZVVS Ribnica Peter Levstek.

Nato so podelili bronasta in srebrna priznanja ZVVS prizadevnim članom OZVVS Ribnica. Izročila sta jim jih predsednik OZVVS Ribnica Peter Levstek in predsednik Pokrajinskega odbora ZVVS Ljubljana - okolica Darko Čop.

Moderatorka programa je pozvala Petra Levstka, župana Janeza Novaka in Darka Čopa, da slovesno odkrijejo spominsko ploščo. Pozvani so skupno odkrili obeležje na Lovskem domu Hrib v spomin na delovanje pripadnikov MSNZ v letu 1990 in sodelovanje vaščanov in pripadnikov Teritorialne obrambe v vojni za samostojno Slovenijo.

Sledili so nastop pihalnega kvarteta Kovinoplastike Lož in povabilo župana Janeza Novaka na prigrizek pri lovskem

domu ter še povabilo na slovesnost ob prazniku občine Loški Potok v športno dvorano OŠ Loški Potok.

Po koncu programa pri Lovskem domu Hrib se je veteranom pridružil brigadir Tone Krkovič, pozdravil zbrane veterane in se opravičil zaradi zamude.

Veterani iz Ribnice so se pridružili na slovesnosti v dvorani OŠ Loški Potok. Prisostvovali smo na svečani prireditvi ob prazniku občine Loški Potok, kjer so bila podeljena občinska priznanja zaslužnim v občini Loški Potok. ■

B. Kozina

OZVVS Slovenska Bistrica

Veterani vojne za Slovenijo so množično zborovali

Pol ure po napovedanem sklicu je 120 veteranov vojne za Slovenijo, članov OZVVS Slovenska Bistrica, v prostorih srednje šole s slovensko himno in minuto molka v spomin na premisljene člane pričelo redni letni zbor. S sklicem tako množičnega zbora, za katerega tradicionalno poskrbijo tudi z golažem in pijačo, so imeli kar nekaj težav - zaradi prenove jedilnice v vojašnici so ga najprej preselili v prostore družbe Aha Emmi, v zadnjem trenutku pa v Srednjo šolo Slovenska Bistrica. Udeležba je bila kljub temu odlična.

Da je šlo za pomemben dogodek, potrjuje že samo dejstvo, da se je med gosti znašlo veliko znanih osebnosti, predstavnikov lokalnih skupnosti, zavodov in institucij. Kar dva bistriška podžupana, Stanislav Mlakar in Alen Vidonja, sta izkazala pozornost zaslužnim veteranom, med katerimi sta nepogrešljiva častna člana združenja, Marijan Strehar in Ivo Ferk. Iz vodstva nacionalnega združenja je prišel generalni sekretar Mitja Jančič, iz vojašnice SV Slovenska Bistrica Zdenko Lašič, sodelovali so predsedniki in predstavniki drugih veteranskih organizacij, Franc Bera (borci za vrednote NOB), Alojz Gostenčnik (policijski veterani Sever) in Karl Mali (zveza častnikov), ter predstavniki sosednjih združenj veteranov vojne za Slovenijo '91 iz Ruš, Lenarta in s Ptuja.

Zbor je vodil predsedujoči Milan Krušič, osrednje poročilo pa je pripravil predsednik veteranskega združenja **Božo Juhart – Jakec**. Med drugim je poročal o nadaljevanju projekta Brinje, s katerim so zagotovili odlične prostorske možnosti rednega delovanja vseh veteranskih organizacij. »To je bil zadetek v polno«, je menil Juhart in dodal, da je v združenju še vedno premalo aktivnih veteranov. Zato je tudi to priložnost izrabil za vnovični poziv udeležencem vojne za Slovenijo leta 1991, naj se vsako sredo (med 17. in 19. uro) zglasijo v prostorih društva na Brinju. Bistriško združenje bo tudi letos, ob 20. obletnici osamosvojitve Slovenije, pripravilo osrednji prireditvi: 25. aprila je organiziralo že tradicionalni Šarhov pohod, 25. junija pa bo sledil pohod iz Slovenske Bistrice na proslavo pri skladišču Ložnica. ■

Tekst in foto: (bs)

OZVVS Slovenske Konjice

Veterani izvolili novo vodstvo

V petek, 25. februarja, je v gostišču Ulipi v Zrečah potekal volilni zbor Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Slovenske Konjice. Zbrane člane in vabljenе goste je v uvodnem nagovoru pozdravil predsednik Ivan Pavlič. Med gosti so bili župan občine Slovenske Konjice Miran

Svečani zbor veteranov ob odkritju spominske plošče na Hribu

Podelitev priznanj

Gorinšek, podžupan Zreč Drago Šešerko, podžupan Vitanja Milan Hrovat, predsednik PO ZVVS Zahodna Štajerska Zdenko Terpin, poveljnik 670. POVLOGB SV Slovenska Bistrica podpolkovnik Jožef Budja, predsednik policijskega veteranskega društva Sever – Odbor Slovenske Konjice, Vitanje, Zreče Jože Laščak in predsednik OZ ZB NOB Slovenske Konjice Marjan Stramsak. Poleg vseh poročil je bil za leto 2011 poudarek na obeležitvi 20. obletnice vojne za Slovenijo. Dogovorjeno je, da bodo v ta namen obe organizaciji (OZVVS Slovenske Konjice in VD Sever za celjsko območje – odbor Slovenske Konjice, Vitanje, Zreče) in vse tri občine v drugi polovici junija organizirale skupno svečanost, na kateri bodo prisotne tudi ostale strukture, ki so sodelovale v vojni za Slovenijo. Po dogovoru z vodstvi šol bodo predstavniki OZVVS Slovenske Konjice učencem in dijakom predstavili priprave na osamosvojitve, potek vojne za Slovenijo na državnem nivoju in potek dogodkov in vojne na našem območju. 26. septembra pa se bodo konjiški veterani udeležili vsedravnega veteranskega srečanja na letališču v Moškanjih. Na zboru je bila izražena želja po srečanju pripadnikov enot, ki so sodelovale v vojni. Na volilnem občnem zboru je bilo razrešeno staro predsedstvo združenja in takoj nato izvoljeno novo. Člani so soglasno potrdili za predsednika Ivana Pavliča, za podpredsednika Alojza Grolegerja, za sekretarko Marto Plajh in ostale člane predsedstva. Podeljena sta bila dva spominska tetraedra ZVVS. V imenu 670. poveljniško-logističnega bataljona SV iz Slovenske Bistrice sta ga prejela poveljnik podpolkovnik Jožef Budja in član združenja Velimir Cugmas. Za bronasto plaketo ZVVS je bil predlagan Branko Zagomilšek, zlati priznanji OZVVS Slovenske Konjice sta prejela praporščaka Franc Bezjak in Boris Petrič, spominske znake MSNZ ob 20. obletnici organiziranja in delovanja pa vsi pripadniki MSNZ. Po uradnem delu je sledila pogostitev. ■

J. Gumzej

OZVVS Šmarje pri Jelšah

Veterani vojne za Slovenijo so se pomerili v šahu

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Šmarje pri Jelšah je v sodelovanju z Zvezo veteranov vojne za Slovenijo in Občino Šmarje pri Jelšah novembra lani organiziralo III. šahovski turnir.

Šahisti s pokali v Šmarju

Turnir je bil organiziran v Šmarju pri Jelšah ob 42. obletnici bivše Teritorialne obrambe, nanj so bila vabljeni veteranska združenja iz vse Slovenije. Po uvodnem pozdravu predsednika združenja Vladislava Amiča in nagovoru župana občine Šmarje pri Jelšah Jožeta Čakša je ta povlekel protokolarno - prvo potezo in s tem pričel šahovsko tekmovanje. Za korektno tekmovanje je skrbel šahovski sodnik Adolf Marš, ki je uvodoma šahiste opozoril na pravila tekmovanja. Naše združenje ima zelo dobro šahovsko ekipo, a smo kmalu ugotovili, da so tudi v gostujočih ekipah pravi šahovski mojstri. Tako je prvo mesto in s tem tudi prehodni pokal osvojila ekipa OZVVS Dolenjske iz Novega mesta. Drugo mesto je pripadlo OZVVS Kočevje in tretje OZVVS Zgornja Gorenjska iz Radovljice. Naša ekipa je zasedla sedmo mesto, kar pa nikakor ni slab rezultat glede na konkurenco.

Po podelitvi pokalov se je predsednik združenja zahvalil tekmovalcem za udeležbo in športno obnašanje, nakar jih je s sekretarjem združenja Ferdinandom Gobcem povabil na toplo malico v bližnje Gostišče Štravs. Tukaj smo se zadržali v sproščenem druženju ob kapljici domačega. Vozniki so brez pripomb posegali po brezalkoholni pijači, kar je izraz visoke zavesti članov veteranskih združenj in vredno spoštovanja. ■

V. Amič

OZVVS Spodnje Savinjske doline

Izkaznice ZVVS novim članom

V Ekomuzeju hmeljarstva in pivovarstva v Žalcu je Območno združenje Zveze veteranov vojne za Slovenijo Spodnje Savinjske doline pripravilo še enega od slovesnih sprejemov novih članov v spodnjesavinjsko veteransko organizacijo, ki ima sedaj že preko 650 članov.

Članske izkaznice so bile tokrat podeljene 32 udeležencem vojne za Slovenijo, ki imajo priznan status vojnega veterana. Upravičencev do tega statusa je na območju Spodnje Savinjske doline okrog 2000, kar pomeni, da je za zdaj v to veteransko organizacijo vključena le dobra tretjina vseh, ki si lahko pridobijo ta status. Predsedstvo ZVVS zato apelira na udeležence vojne za Slovenijo, da si na upravni enoti uredijo ta status in se tudi včlanijo v skupno veteransko organizacijo, saj bodo tako še močnejši in uspešnejši pri uresničevanju svojega poslanstva in ohranjanja spomina na čas slovenskega osamosvajanja, ko prihodnje leto obeležujemo že 20. obletnico osamosvojitvene vojne.

Podelitev izkaznic novim članom

Na slovesnosti v hmeljarskem muzeju je nove člane veteranskega združenja nagovoril predsednik OO ZVVS Adi Vidmajer. Zaželel jim je prijetno počutje in uspešno delo v organizaciji. Seznanil jih je z delom njihove organizacije, njenimi aktivnostmi in pravicami, ki jih kot veterani imajo po 50. letu starosti. Izrazil je tudi obžalovanje, da mnogi ne znajo ali nočejo verodostojno razumeti tistega časa, ki je bil ključen za današnjo samostojnost in neodvisnost Slovenije. Prav zato je delovanje te organizacije še toliko pomembnejše, saj se s tem ohranja verodostojen zgodovinski spomin. K temu bo nedvomno prispevala tudi brošura, ki naj bi jo izdali prihodnje leto, ob 20. obletnici vojne za Slovenijo. V zvezi s tem pozivajo vse pripadnike takratne TO Žalec, da sodelujejo pri nastajanju te publikacije s svojimi spomini na tisti čas. V nadaljevanju je Adi Vidmajer skupaj s podpredsednikom veteranske organizacije Milanom Vogrincem podelil značke novim članom. Lokalni vodnik po muzeju Emil Pižorn, ki je tudi član ZVVS, pa je udeležence popeljal po muzejski zbirki. Druženje se je nadaljevalo v promocijsko-gostinski sobi muzeja, kjer ni manjkalo pogovorov o aktualnih dogodkih in obujanja spominov na čas izpred 20 let. ■

D. Naraglav

Slovesno v Žalcu

Spominski znaki veteranskega združenja Sever

V hotelu Žalec je bila slovesnost veteranskega društva Sever za celjsko območje - odbor Žalec. Na njej so podelili priznanja in spominske znake družinam, ki so v času osamosvojitvenih procesov skrile in čuvale orožje policije na območju PM Žalec.

Zbrane člane družin in druge goste je najprej nagovorila voditeljica slovesnosti Lidija Koceli, zatem pa je spregovoril predsednik veteranskega združenja Sever – odbora Žalec Rado Gašparič, ki je bil v tistem času pred 20 leti namestnik komandirja PM Žalec. V govoru je spomnil na tisti prelomni čas, posebej pa je poudaril, da je bilo takratno dejanje teh družin prvovrstno plemenito domoljubje in tudi herojsko dejanje, saj so posamezniki s svojo odločitvijo izpostavili sebe, svoje bližnje in svoj dom veliki nevarnosti. Dejansko se še ne zavedamo, kaj bi se zgodilo, če osamosvojitve ne bi uspela, je še poudaril in nato opisal akcijo shranjevanja orožja na tajne lokacije. Med drugim je dejal: »Neposredna

izvedba tega dejanja je potekala strogo konspirativno. Streljali smo k temu, da za ta skladišča na terenu ve čim manj ljudi, kar nam je tudi uspevalo. Tovor smo iz PM Žalec prevajali na lokacije s civilnimi vozili, v civilnih oblekah, ponoči ali proti jutru, skratka v neobičajnem času, da je bilo čim manj opazno. Pri tem smo uporabljali vozila, ki so nam jih posojali drugi organi v občini, največkrat Upravni organ za LO na čelu s Tonijem Vesolakom, ki je bil v vsakem trenutku pripravljen pomagati. Veliko smo sodelovali tudi z Občinskim štabom TO na čelu z Adijem Vidmajerjem in z ostalimi strukturami v občini, za kar jim gre vsa zahvala.» Gašparič je dodal, da je letošnji jubilej lepa priložnost za zahvalo vsem družinam, ki so takrat prevzele to breme nase, čeravno bi se jim morali za to v državi zahvaliti že dosti prej.

Spominske znake so prejeli: družina Zupan, Založe, družina Vodeb, Pongrac, družina Železnik, Pongrac, družina Sluga, Griže, družina Vedenik, Matke, družina Miklavc, Sv. Lovrenc, družina Ribič, Breg pri Polzeli, družina Zupanc, Griže, in družina Ropret, Latkova vas. Poleg njih so priznanja društva Sever dobili še Ribiška družina Šempeter, župan Lojze Posedel, Beno Balazič, Peter Solar in Stanislav Veniger. ■

D. Naraglav

Da ne bo pozabljeno

V spomin talcem v Celju in pod Gozdnikom

Zloglasni zapor Stari pisker v Celju, ki je zapor še sedaj, je lansko zadnjo majsko nedeljo zjutraj znova doživel obujanje spomina na drugo svetovno vojno in streljanje talcev. Spominu nanje so se poklonili pohodniki, ki so se odpravili na triurno pot iz Celja ob Savinji preko Kasaz in Porenc pod Gozdnik, kjer se je ob pol dvanajstih začela vsakoletna proslava v spomin na deset talcev, ki so jih Nemci tu postrelili 29. maja 1943.

V Starem piskru sta pohodnikom spregovorila kustosinja muzeja in Janez - Ivan Grobelnik, eden izmed šestih partizanov, ki so s 14. na 15. december 1944 izpeljali drzno akcijo z osvoboditvijo talcev iz tega zloglasnega zapora. Tokratni pohod je bil tretji po vrsti in je tako postal tradicionalen. Glavni organizator pohoda in proslave je ob sodelovanju Občine Žalec in Planinskega društva Zabukovica Združenje borcev za vrednote NOB Žalec s krajevno organizacijo Griže. Pohoda se je udeležilo preko 150 pohodnikov (med njimi tudi veliko članov ZVVS), ki so ob zvokih harmonik in z zastavo po treh urah hoje ponosno prikorakali na prireditveni prostor pred spomenikom, kjer jih je z aplavzom pozdravila množica udeležencev spominske slovesnosti.

Na proslavi pri spomeniku pod Gozdnikom je pohodnike in ostale zbrane najprej pozdravil predsednik Krajevne organizacije ZB za vrednote NOB Griže Branko Hriberšek, za njim pa še predsednik Območne organizacije ZB za vrednote NOB Marijan Turičnik, ki je poudaril pomen ohranjanja spomina na NOB. Pohodnikom je čestital za opravljeno pot, ki dokazuje, da je ohranjanje vrednot NOB še kako živo med ljudmi. Podobno je o tem govoril žalski župan Lojze Posedel, ki je bil poleg veteranov vojne za Slovenijo Adija Vidmajerja, Milana Vogrinca, Antona Gržine in policijskega veterana Iztoka Rumfa pobudnik tega pohoda in skupaj z omenjenimi tudi udeleženec vseh treh pohodov.

Spominsko slovesnost, ki jo je vodila Danica Vončina Veli-gošek, so s kulturnim programom obogatili Godba Liboje, KUD Svoboda Griže z ženskim pevskim zborom, Ubranimi

strunami in Olgo Markovič, učenci OŠ Griže ter harmonikarja Anže Vidrih in Sandi Bobovnik. Po proslavi je sledilo družabno srečanje, kjer ni manjkalo obujanja spominov na vojno in tudi pogovorov o sedanjem času in aktualnih dogodkih. ■

D. Naraglav

Spominjanje v Savinjski dolini

Na partizanski Čreti znova slovesno

Dobroveljska planota s Čreto je prvo soboto v lanskem oktobru že tradicionalno obudila spomin na prvo frontalno bitko I. Štajerskega bataljona in spomin na čas druge svetovne vojne, ki je zahtevala veliko življenj tudi v Spodnji in Zgornji Savinjski dolini. Kakšnih tisoč udeležencev pa je tudi tokrat potrdilo, da Čreta je in ostaja simbol savinjskega uporništv. Na tokratni slovesnosti na Čreti, ki so jo organizirali Združenje borcev za vrednote NOB Žalec in Mozirje, Društvo izgnancev Slovenije – odbor Žalec, Območno združenje veterancev vojne za Slovenijo Žalec in Veteransko društvo Sever – odbor Žalec, je bil slavnostni govornik član sveta ZZB za vrednote NOB dr. Ivan Kristan. V svojem precej obsežnem govoru se je dotaknil nekdanjega in sedanjega časa. Govoril je o pomenu bitke na Čreti, o NOB in njenih vrednotah, domoljubju Slovencev pa tudi o omalovaževanju partizanskega boja in poskusih rehabilitacije nasprotnikov. Svoj pogled je usmeril tudi v trenutno dogajanje v Sloveniji in njene težave, okrcal pa je stavko javnega sektorja, saj bi se morali zavedati, da s svojim ravnanjem stanje v državi še poslabšujejo. Poleg tega je bil govornik zelo neposreden in kritičen do sedanje opozicije in Katoliške cerkve.

Pred slavnostnim nagovorom dr. Ivana Kristana so udeleženci nagovorili še župan občine Vransko Franc Sušnik in predstavnik občine Mozirje, v imenu glavnega organizatorja pa predsednik OO ZB za vrednote NOB Žalec Marijan Turičnik. Slednji je skupaj z dr. Ivanom Kristanom ob tej priložnosti podelil plakete ZZB za vrednote NOB. Srebrno plaketo so izročili Toniki Martinšek iz KO ZB za vrednote NOB Prebold, zlato pa Ferdinandu Halerju iz KO ZB Petrovče.

Tako kot vsako leto je tudi letos posebno vzdušje ustvaril Pihalni orkester Prebold pod vodstvom dirigenta Marka Repnika. V kulturnem programu pa so sodelovali mešani pevski zbor Pevskega društva Tabor pod vodstvom Špele Kasesnik, solist Dušan Banko ob spremljavi harmonikarja

Dr. Ivan Kristan med slavnostnim nagovorom, ob njem mešani pevski zbor Pevskega društva Tabor pod vodstvom Špele Kasesnik

Alfonza Lesjaka in Jožica Ocvirk, ki je prireditev tudi tokrat zasnovala in vodila. Slovesnosti so dali svoj pečat člani partizanske skupine Triglav Kulturnozgodovinskega društva iz Ajdovščine. ■

D. Naraglav

Sever Žalec

Pohod z odkritji spominskih obeležij

Veteransko društvo Sever za celjsko območje – odbor Žalec je na jesensko nedeljo kljub slabemu vremenu izpeljalo pohod do treh domačij na območju KS Griže, ki so pred osamosvojitveno vojno skrile in čuvale orožje takratne Postaje milice (PM) Žalec. Na teh domačijah so ta dan slovesno odkrili spominske plošče, ki bodo spominjale vse poznejše rodove na to domoljubno dejanje izpred 20 let.

Pohod so začeli pri domu upokojencev v Grižah in ga nadaljevali do domačije Milana Železnika v Pongracu pod Homom, kjer so slovesno odkrili prvo spominsko ploščo. Temu je sledil pohod do domačije Marjana Vodeba v Pongracu in nato še do domačije Staneta Zupanca v Migojnicah. Tudi pri teh dveh domačijah so pripravili podobni slovesnosti z odkritjem spominskih plošč. Na vsaki od domačij je slovesnost vodila Olga Markovič, ki je skupaj s harmonikarjem Gašperjem Vodebom poskrbela za kulturni program. Udeležence pohoda in domače pa so povsod nagovorili Stane Veniger, takratni komandir PM Žalec, župan občine Žalec Lojze Posedel in predsednik žalskega odbora za Sever Rado Gašparič. Na domačiji Staneta Zupanca je udeležencem spregovoril tudi predsednik ZB za vrednote NOB Žalec Marijan Turičnik, ki je bil tako kot vsi omenjeni tudi sam udeleženec pohoda. Vsi govorniki so družinam izrekli zahvalo za to, kar so storile v dneh slovenskega osamosvajanja, in ob tem poudarili, da je iz današnje perspektive dokaj težko razumeti, kaj je to takrat pomenilo, saj so tisti, ki so skrili in čuvali orožje, s tem ogrožali lastna življenja.

Po končanem štiriurnem pohodu so se njegovi udeleženci in člani družin, kjer so bile odkrite spominske plošče, zbrali v dvorani doma upokojencev v Grižah in opravili še slovesnost s podelitvijo priznanj. Prejeli so jih OO ZVVS Žalec, Stane Veniger, Stane Zupanc in Rado Gašparič. Spominski znak za domoljubno dejanje devetih družin, ki so skrile in čuvale

Odkritje spominske plošče na hiši Vodebovih v Pongracu

orožje PM Žalec, pa je bil podeljen še družini Miklavc od Svetega Lovrenca, ki se spomladi, ko so bili ti znaki podeljeni, ni mogla udeležiti slovesnosti. ■

D. Naraglav

Preboldski Gaj

Športno in družabno srečanje veteranskih organizacij

V preboldskem Gaju je bilo septembra lani tradicionalno športno-družabno srečanje veteranskih organizacij, ki so pred leti podpisale sporazum o medsebojnem sodelovanju. Na srečanju, katerega pokroviteljica je bila Občina Prebold, so se zbrali člani Zveze veteranov vojne za Slovenijo Spodnje Savinjske doline, člani borčevske organizacije za vrednote NOB Žalec in člani policijskega veteranskega združenja Sever - odbor Žalec.

Udeležence na srečanju so najprej pozdravili predsedniki teh organizacij Adi Vidmajer, Marijan Turičnik in Rado Gašperič, sledili pa sta športno srečanje in druženje, ki se je zaključilo s podelitvijo pokalov in medalj najuspešnejšim ekipam in posameznikom. Udeleženci so se ta dan pomerili v streljanju z zračno puško, v pikadu, balinanju, odbojki in tenisu dvojic. V streljanju je med posameznicami zmagala Pavlina Glušič (ZB), med moškimi pa je bil najuspešnejši Mladen Melanšek (OO ZVVS Žalec). Veterani vojne za Slovenijo 1991 so bili najboljši tudi pri moških ekipno, pred združenjem Sever in žalskim združenjem borcev. Slednje je bilo najboljše v ženski konkurenci, saj so zanj tekmovala najuspešnejše strelke v državi med upokojenkami Pavlina Glušič, Tilka Breznik in Karolina Ferme. V pikadu je bila med ženskami najuspešnejša Štefka Štampar, pri moških pa Matjaž Kočevar (oba ZB). Kot ekipa so bili najboljši člani ZB Griže, pri članicah pa ZB Žalec. V balinanju je bila pri ženskah in moških najboljša ekipa ZB Žalec, v odbojki je zmagala ekipa TVD Partizan, ki je bila uspešnejša od OZVVS Žalec in združenja Sever. V tenisu je zmagala dvojica Janez Šmigoc in Frenk Jurgec. A, kot so ob zaključku povedali organizatorji, rezultati in dosežene uvrstitve niso

bistvenega pomena, pomembnejše je druženje, ker krepi sodelovanje med veteranskimi organizacijami, ki so v nekem zgodovinskem času prispevale svoj delež k uresničitvi dolgotrajnih sanj imeti svojo državo. ■

D. Naraglav

Najboljša ženska strelska ekipa in glavni organizatorji med podeljevanjem medalj

Naše korenine

Slovesnost ob 20. obletnici neoddaje orožja JLA

Letos je minilo 20 let, ko so se iz Žalca morali kamioni Jugoslovanske armade prazni vrniti v vojašnico v Celju. Zadane naloge - ukaza o odvzemu orožja iz skladišča TO - niso mogli izpolniti. To so jim preprečili patriotizem, odločnost in hrabrost vodstev TO in Občine Žalec, ki so odločno rekla NE ukazu Republiškega štaba TO in Jugoslovanski armadi, ki je hotela v svoja skladišča odpeljati vse orožje TO. Od 62 slovenskih občin je 16 občinam uspelo obdržati to orožje in ga kasneje skriti na tajnih lokacijah pri zanesljivih slovenskih družinah, kjer je tudi dočakalo dan, ko smo se morali s puško v roki upreti agresorski Jugoslovanski armadi.

V duhu takratnih dogodkov je lanskega 20. maja izzvenela jubilejna slovesnost v spomin na neoddajo orožja in ob 20. obletnici organiziranja Manevske strukture narodne zaščite, ki se je vse leto krepila in pripravljena pričakala tudi najbolj temen dan v novejši slovenski zgodovini. Slovesnosti, ki so jo organizirali Občina Žalec, Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo za Spodnjo Savinjsko dolino in Veteransko društvo Sever za celjsko območje - Žalec, so se udeležili tudi predstavniki in praporščaki vseh 16 slovenskih občin, ki niso oddale orožja.

Slovesnost se je pričela s promenadnim koncertom Godbe Liboje, nadaljevala pa s prihodom praporščakov v dvorano in s slovensko himno, ki jo je zapel Moški pevski zbor Gotovlje pod vodstvom Zdenke Markovič. Uvodni nagovor s pozdravom je imel župan občine Žalec Lojze Posedel. Izrazil je veselje in zadovoljstvo, da lahko praznujemo takšen dan, ki je bil velik korak na poti slovenskega osamosvajanja. Poseben pozdrav pa je namenil predstavnikom slovenskih občin, ki so ravnale tako kot žalska, in ministrici za obrambo Ljubici Jelušič, ki je v nadaljevanju tudi imela slavnostni govor. V njem je bilo čutiti neizmerno domoljubje, ljubezen do domovine, čustvenost, spoštovanje in občudovanje tako hrabrega dejanja, kot je zavrnitev ukaza nadrejenih, ki v vojaškem smislu lahko pomeni tudi izgubo življenja. »Zavrnitev ukaza je bila nadvse hrabro dejanje, ki bi lahko imelo lhude posledice, če ne bi izšli kot zmagovalci. Sreča je bila na strani pogumnih in tako danes z vsem spoštovanjem in veseljem lahko slavimo ta pogum, ta čas, ki je pomemben mejnik slovenske samostojnosti,« je med drugim povedala Jelušičeva. Ob zaključku je spregovorila tudi o uporništvu, ki smo ga lahko spoznali dan poprej pred slovenskim parlamentom. Ob tem se je vprašala, ali so bili to uporniki z razlogom, brez razloga ali s posebnim razlogom. Vprašala se je tudi, ali nismo česa zamudili, da bi bolj poučili svoje otroke o naši zgodovini, da bi znali bolj ceniti in bolje vrednotiti NOB in čas izgradnje naše samostojne slovenske države v letih 1990 in 1991. Svoj govor je zaključila z besedami: »Danes velja pomisliti tudi na naše otroke.«

Dvorano II. slovenskega tabora v Žalcu je v nadaljevanju prevevala glasba Big Band orkestra Slovenske vojske, ki ga sestavljajo predvsem diplomanti Akademije za glasbo v Ljubljani. S svojim koncertnim programom so navdušili in naredili slovesnost še bolj veličastno. Prijetno je bilo tudi druženje po prireditvi v avli dvorane, kjer so oživel marsikateri spomini na tisti čas. ■

D. Naraglav

Odkritje spominske plošče

Naše korenine

Orožja nismo oddali

Zveza veteranov vojne za Slovenijo je ob 20. obletnici zgodovinskega dogodka, neoddaje orožja TO, policije in sekretariatov za ljudsko obrambo Jugoslovanski armadi, 16 slovenskim občinam, v katerih so se uprli temu ukazu, dodelila spominske plošče. Te bodo na proceljih občinskih stavb za vedno spominjale na to hrabro dejanje lokalnih skupnosti in njihovih predstavnikov. Med tistimi, ki so lahko ponosni na to, je tudi občina Žalec oziroma vsi kraji spodnesavinjskih občin, ki so takrat sodili v enotno občino Žalec.

V Sloveniji so prvo tovrstno spominsko ploščo odkrili prav v Žalcu, in to konec minulega meseca, kar je sovpadalo s časom izpred 20 let, ko so začeli razseljevati orožje in strelivo iz skladišč TO na tajne lokacije, k družinam na obrobje Spodnje Savinjske doline.

Slovesnemu trenutku ob odkritju spominske plošče so pred žalsko občinsko zgradbo prisostvovali poleg veteranov vojne za Slovenijo in članov policijskega veteranskega združenja Sever ter članov ZB za vrednote NOB tudi drugi občani in gostje. Zvezo veteranov vojne za Slovenijo in njenega predsednika je zastopal član predsedstva Zdenko Terpin, slovesnosti pa so se kot gostje udeležili tudi župan občine Vransko Franc Sušnik in predstavniki nekaterih

drugih občin. Odkritju plošče so prisostvovali tudi poslanec DZ Lojze Posedel, zaposleni na Občini Žalec in svetniki Občinskega sveta Občine Žalec, ki so imeli po končani slovesnosti svojo prvo redno sejo.

Prireditve je vodila Anka Krčmar, ki je skupaj s harmonikarjem Alfonzom Lesjakom poskrbela za kulturni program. O dogodkih izpred 20 let je zbranim spregovoril takratni komandant TO Žalec in sedanji predsednik Zveze veteranov vojne za Slovenijo Spodnje Savinjske doline Adi Vidmajer. O hrabrosti takratnih ljudi in pomenu neoddaje orožja je svoje dodal tudi župan občine Žalec Janko Kos. Skupaj s predsednikom žalskega veteranskega združenja Sever Radom Gašparičem pa sta predsednik veteranov Adi Vidmajer in župan Janko Kos ob igranju harmonike odkrila spominsko ploščo. ■

D. Naraglav

OZVVS Trebnje

Letni zbor veteranov OZVVS Trebnje

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Trebnje je prvo soboto v letošnjem marcu pripravilo redni letni zbor članov v Zeleni dvorani Doma starejših občanov Trebnje. Zbora so se poleg številnih članov združenja in gostov udeležili župan občine Trebnje Alojzij Kastelic, ki je v krajšem nagovoru pozdravil navzoče, podžupan Jože Povšič in poveljnik vojašnice Novo mesto major Marjan Povšič. Prisotne so bile tudi delegacije veteranov OZVVS Dolenjska, OZVVS Bela krajina, Območnega združenja slovenskih častnikov Novo mesto, policijskega veteranskega društva Sever Dolenjske in Bele krajine in Združenje borcev za vrednote NOB Trebnje.

Po pozdravu - državni himni s praporščaki združenj smo se veterani s simbolnim veteranskim dejanjem in minuto molka poklonili žrtvam osamosvojitvene vojne. V prvem delu zbora so v krajšem kulturnem programu nastopili Moški pevski zbor vinogradnikov Šentrupert, Nejka Cvelbar Guček in Samo Sladič s harmoniko.

Za člani OZVVS Trebnje je zelo delovno leto, ki je bilo prepleteno s številnimi aktivnostmi, s katerimi smo ohranjali spomine na zgodovinske dogodke osamosvojitve in vojne za Slovenijo. Vsega predstavljenega dela veterani ne bi

Predsednik OO ZVVS Spodnje Savinjske doline Adi Vidmajer med nagovorom

Letni zbor OZVVS Trebnje 5. marca 2011

zmogli brez pomoči organizacij, posameznikov in občin Trebnje, Mokronog-Trebelno in Šentrupert ter njihovih županov. Vsem se za sodelovanje iskreno zahvalujemo in si želimo, da bi v prijateljskem odnosu potekalo tudi v bodoče.

Veterani OZVVS Trebnje bomo praznovali 20 let samostojnosti slovenske države na osrednji spominski slovesnosti pri spomeniku žrtvam vojne na Medvedjeku 19. junija 2011, v načrtu dela pa je tudi dokončna ureditev spominskega parka za ta pomembni dogodek.

Marljivo delo, vztrajnost in pomoč so odlike letošnjih prejemnikov zahval in plaket, ki sta jih podelila predsednik OZVVS Trebnje Miro Resnik in predsednik PO Dolenjska Leopold Pungerčar. Zahvalo OZVVS Trebnje za aktivno delo so prejeli člani Leopold Saje, Franc Bevc, Jože Saje, Anton Anžlovar in Janez Špendal. Znak praporščaka za vestno opravljanje nalog praporščaka OZVVS Trebnje je dobil Ivan Bišof. Dobitniki bronastih plaket Zveze veteranov za izjemen prispevek k delovanju združenja pa so bili Pavlina Hrovat, Alojz Piškur, Janez Potokar, Alojz Bregar in Janez Strmec. Za večletno uspešno sodelovanje, razumevanje in nesebično pomoč OZVVS Trebnje je bila podeljena spominska plaketa Zveze veteranov Prostovoljnemu gasilskemu društvu Trebnje in srebrni znak Zveze veteranov podjetju Cementni izdelki Gorec iz Šentlovrenca.

S pogostitvijo in prijetnim veteranskim druženjem se je zbor veteranov OZVVS Trebnje zaključil ob obujanju še vedno živih spominov na osamosvojitveno vojno leta 1991. ■

M. Resnik

OZVVS Veteran Nova Gorica

Zaključili mandatno obdobje 2007-2010

V petek, 25. februarja, je novogoriško območno združenje uspešno izpeljalo letni občni zbor, ki je bil tokrat tudi volilni, saj je sedanjemu vodstvu potekel štiriletni mandat. Po opravljenih formalnostih za nemoteno izvedbo zbora so bila podana podrobna poročila o delu v letu 2010. Nobeden od delegatov iz vseh devetih sekcij v našem območnem združenju v razpravi pred potrditvijo ni imel bistvenih pripomb.

Zbor OZVVS Veteran Nova Gorica

Predsednik Srečko Lisjak je nato podal povzetek štiriletnega dela. In res, imamo na kaj biti ponosni, saj je predsedstvo v tem obdobju opravilo 37 sej, ki so imele za rezultat izdelavo, postavitve in odkritje 6 spominskih obeležij in odkritje 15 spominskih plošč. Izdelali in razvili smo 9 praporjev za sekcije, razvili in izdelali smo spominski zvon za komemorativne potrebe, razvili in izdelali smo posebno mizo za izvajanje spominskega veteranskega dejanja, razvili in izdelali smo značko OZVVS, razvili in izdelali smo priznanja OZVVS, in sicer zlato, srebrno in bronasto medaljo ter zlato, srebrno, bronasto in spominsko plaketo. Razvili in izdelali smo tudi posebna priznanja za šah in balinanje, ki jih podeljujemo za osvojena prva tri mesta. Naše OZVVS trenutno razpolaga z 58 svečanimi uniformami.

Organizirali in izvedli smo 24 slovesnosti z udeležbo pomembnih predstavnikov oblasti. Organizirali in izvedli smo 15 športnih tekmovanj, 29 tekmovanj smo se udeležili, organizirali smo 11 izletov, od tega 4 v neznanu in 2 v tujino - Avstrijo. Družabnih aktivnosti je bilo 14, to so bili novoletni plesi, pohodi in srečanja, tudi v tujini. Izvedli smo 13 predavanj domovinske vzgoje za vojake Slovenske vojske, predavanje o vojni 1991 za najvišje podčastnike ameriške vojske iz Nemčije ter organizirali 5 predstavitev oborožitve, opreme in postopkov posebne enote vojaške policije Slovenske vojske za srednje šole in 4 za osnovne. Organizirali in izpeljali smo tudi 11 žalnih poslovitev od pokojnih veteranov s privolitvijo žalujočih.

S ponosom lahko pokažemo na »bazo« na Laznah, ki je s prostovoljnim delom zrasla v tem obdobju, in na veteranski dom na Sabotinu, ki ga vsako leto obišče vse več veteranov iz vse Slovenije. Za vse to je bilo treba opraviti 4676 ur prostovoljnega fizičnega dela. Skupaj z manj fizičnim delom pa smo opravili 9842 ur prostovoljnega dela.

Za vse to opravljeno delo se je predsednik Lisjak zahvalil vsem, ki so po svojih zmožnostih in sposobnostih sodelovali pri uresničitvi zastavljenih ciljev, kakor tudi vsaki članici in članu, ki je deloval v dobrobit naše organizacije. Posebej se je zahvalil tudi tistim redkim posameznikom, ki so se trudili delovati proti organizaciji, ki so ovirali postopke za postavitve obeležij in spominskih plošč, ki so se trudili, da bi organizacija dobila čim manj finančnih sredstev in ki so porabili veliko svojega časa, ko so pri šankih natolcevali, lagali, zavajali in preprosto škodovali organizaciji, njemu osebno in opravljenemu delu. Zaželel jim je še veliko brezpredmetnega debatiranja, podprtega z alkoholnim pogumom.

Po razrešnici vodstva organizacije so na volitvah za novo vodstvo kandidirali kandidati, ki so jih na osnovi predstavljenega programa predhodno podprle sekcije na svojih letnih zboreh. Program je letos naravnano zlasti na aktivnosti za obeleževanje 20. obletnice osamosvojitvene vojne. Vse si je možno ogledati na novi spletni strani OZVVS Veteran Nova Gorica.

Izvoljeni so bili: Srečko Lisjak za predsednika, Dušan Bremec in Vinko Jarc za podpredsednika in Boris Jug za sekretarja. V nadzorni odbor pa Benjamin Mervič, Boris Mihelj in Flafij Nardin in v častno razsodišče Davorin Arčon, Drago Gravnar in Božo Velikajne.

Na pobudo sekcije Trnovo-Banjšćice je zbor soglasno za petnajstletno izjemno uspešno delo pri vodenju ZVVS, za pomoč, ki smo je bili deležni pri preoblikovanju dela v območnem združenju, in za izredno uspešno vodenje in angažiranje velikega števila članstva za realizacijo načrtovanih nalog v OZVVS Veteran Nova Gorica podelil predsedniku Srečku Lisjaku častni naziv poveljnik. ■

Jug

Anton Prešeren

1964-2011

Po kratkotrajni, kruti in neizprosni bolezni nas je mnogo prezgodaj zapustil Anton Prešeren, naš veteran iz vasi Praprot pri Šemiču. Kot teritorialec je sodeloval v vojni za samostojno Slovenijo in si tako pridobil status vojnega veterana. V naše združenje se je včlanil pred letom dni. Usoda mu je preprečila, da bi aktivneje sodeloval pri naših dejavnostih. Na zadnji poti smo ga na pokopališču v Šemiču pospremili tudi belokranjski veterani vojne za Slovenijo. Ohranili ga bomo v lepem spominu.

OZVVS Bela krajina

Ivan Zalokar - Vanč

1952-2010

Mnogo prezgodaj se je zaradi krute bolezni od nas poslovil veteran Ivan Zalokar. Donovno se je izkazalo, da je človekova usoda nepredvidljiva. V osamosvojitveno vojno je bil vključen kot uslužbenec Oddelka za ljudsko obrambo in si tako pridobil status vojnega veterana. Že pred leti se je včlanil tudi v naše združenje. Belokranjski veterani smo ga na zadnjo pot pospremili na pokopališču v Črnomlju. Ohranili ga bomo v trajnem in lepem spominu.

OZVVS Bela krajina

Peter Šimonič

1943-2010

Tokrat je zla usoda iz naše sredine iztrgala člana Petra Šimoniča iz vasi Podreber pri Šemiču. Odšel je hitro in popolnoma nepričakovano. Kot dolgoletni teritorialec je bil takoj na začetku vključen v vojno za samostojno Slovenijo. V tem procesu osamosvojitve si je tako zaslužil status vojnega veterana. Že pred skoraj desetletjem se je včlanil tudi v naše območno veteransko združenje. Rad se je družil z nami in se spominjal burne preteklosti. Belokranjski veterani smo ga s praporom pospremili na zadnji poti na pokopališču v Šemiču. Za večno nam bo ostal v lepem spominu.

OZVVS Bela krajina

Viktor Schweiger

1940-2011

Nepričakovano smo se mnogo prezgodaj poslovili od našega veterana Viktorja Schweigerja iz Butoraja pri Črnomlju. Kot pripadnik Narodne zaščite si je pridobil status veterana v vojni za samostojno Slovenijo. Že pred leti se je včlanil v našo veteransko organizacijo in se rad udeleževal naših aktivnosti. Belokranjski veterani smo ga s praporom pospremili k zadnjemu počitku.

Ostal nam bo v lepem spominu.

OZVVS Bela krajina

Slavko Golob

1947-2010

V mesecu maju, polnem novega življenja, nas je iznenada pretresla kruta vest, da je naše vrste za vedno zapustil veteran in prijatelj Slavko Golob iz Tolmina.

Kmalu po prihodu v Tolmin je že pred letom 1980, po zaposlitvi na sekretariatu za ljudsko obrambo občine Tolmin, organiziral mobilno telefonijo in s tem zagotovil možnost obveščanja v najbolj oddaljenih gorskih zaselkih, ki do tistega časa niso imeli možnosti priključitve klasične telefonije. V obdobju osamosvojitvene vojne je kot referent za zveze, kriptno zaščito in opremo zagotavljal zanesljivo 24-urno delovanje centra za obveščanje, zveze z OŠTO in DM. Znanje, ki ga je v rani mladosti pridobil kot aktivni podoficer JA, je znal s pridom uporabiti v službi in v obdobju vojne. Aktivno je sodeloval pri odvetju orožja JA, ki je bilo last sekretariata za IO in OŠTO.

Veterani Gornjega Posočja, še posebno člani sekcije zveze, se ga bomo vedno spominjali kot dobrega prijatelja in aktivnega člana veteranske organizacije.

OZVVS Gornje Posočje

Zlatko Šmrekar

1965-2011

Kruta bolezen, ki jo je skrbno skrival pred vsemi, je iznenada, mnogo prezgodaj terjala svoj davek. Odšel je naš Zlatko, v srcih najbližjih in prijateljev pa ostajajo solze in praznina.

Zlatko v času vojnih aktivnosti ni bil pripadnik TO, je pa kot prvi sosod stražnice na Livških Ravnah aktivno sodeloval z enotami TO in varnostnim častnikom območnega štaba TO. S svojo aktivnostjo je izdatno pripomogel, da so teritorialci zavzeli stražnico brez žrtev.

Zlatko, hvala ti!

OZVVS Gornje Posočje

Štefan Hrast

1953-2010

Nepričakovano, sredi delovnih načrtov, je brez slovesa Štefan zapustil življenjsko sopotnico, prijatelj in vrste veteranov.

Kariero v rezervnem sestavu TO je pričel v intendanturi kobariške čete, temu je sledil intendantski vod 1. bataljona, nazadnje pa je prevzel naloge intendanta zalednega voda občinskega štaba TO.

Ostaja nam v trajnem spominu kot nesebičen, iskren prijatelj, domoljub in požrtvovalen pripadnik TO v miru in v osamosvojitveni vojni.

Štefan, hvala ti za vse!

OZVVS Gornje Posočje

Rudi Baloh

1937-2011

Nepričakovano nas je zapustil veteran Rudi Baloh iz Zgornjega Tuhinja v občini Kamnik. Od pokojnika smo se z veteranskimi častmi poslovili v petek, 4. marca 2011, na pokopališču v Zgornjem Tuhinju.

Med osamosvojitveno vojno leta 1990/91 je bil vodja varnostne službe v tovarni KIKI Kamnik, v kateri je bilo skrivno skladišče orožja in vojaške opreme za TO Kamnik in enote takratne Slovenske vojske in policije. Za svoje požrtvovalno in odgovorno delovanje je prejel številna priznanja in medalje. Bil je tudi dobitnik znaka MŠNZ, ki ga je prejel od najvišjih predstavnikov in vodstva tedanje TO Republike Slovenije.

Rudi Baloh je bil velik domoljub in patriot, ki je v najtežjih trenutkih osamosvajanja Republike Slovenije veliko prispeval k osamosvojitvi naše domovine. Zato bo ostal trajno zapisan v zgodovino Republike Slovenije.

Ohranili ga bomo v lepem in trajnem spominu.

OZVVŠ Kamnik-Komenda

Marjan Škodnik

1956-2011

Umril je naš soveteran, Flok, kot smo ga klicali znanci in soborci, ni bil človek velikih besed, temveč moč dejanj. V vojni je požrtvovalno opravljal naloge pri zagotovitvi inženirske podpore delovanja enot v Kočevski Reki in na širšem območju Kočevske ter pri tem z lastnim vozilom prevozil razdalje, ki smo jih merili v štirimestnih številih. Tudi med kasnejšim razminiranjem je dokazal svojo strokovnost, tovarištvo in ljubezen do rodne grude. Žal ga je bolezen, ki mu je v zadnjem času ob družinskih izgubah grenila dni, oropala tudi življenja v ljubljenci naravi. Zadnje februarso soboto smo se od njega poslovili. Naj mu nad grobom ptice svoje pesmi vselej pojo v svobodni domovini, ki jo je pomagal soustvariti.

Veterani OZVVŠ Kočevje

Alojz Grgurič

1951-2010

V času, ko je kolpska dolina najlepša, ko nastaja novo življenje, nas je pretresla vest, da nas je mnogo prezgodaj po tragični smrti zapustil zvesti član, sobojevnik, sosed in prijatelj Alojz.

Dovsem na začetku, pri nastajanju obrambnih struktur, je bil vključen v delo na vizualno opazovalni postaji Kostel v kolpski dolini, ki je bila aktivna do sredine decembra 1991 z nalogo spremljanja zračne in kopne situacije na meji z Republiko Hrvaško. Kot spoštovani kolega in vojak se je večkrat izkazal pri zavarovanju opazovalne postaje in širšega območja, skupaj z bojevniki pa je opravljal obveščevalne naloge ob meji in v Republiko Hrvaško.

Pokopan je na domačem pokopališču v Fari, kjer se je od njega poslovila množica znancev, prijateljev iz različnih združenj, praporščakov in veteranov OZVVŠ Kočevje. Alojz, naj ti bo lahka slovenska zemlja, ki si jo neizmerno ljubil in branil. Ohranili te bomo v trajnem in lepem spominu.

OZVVŠ Kočevje

Milan Šercer

1957-2010

Presenečeni in žalostni smo bili veterani, člani OZVVŠ Kočevje ob neprijetni novici, da nas je nenadoma zapustil sobojevnik, prijatelj in sovaščan Milan.

Že kot mlad vojak se je vključil v 3. odred 30. razvojne skupine v Kočevski Reki, kjer je dočkal tudi čas, ko je mogel vsak slovensko misleč mož in sobojevnik stopiti v bran novonastale države. Tako je tudi storil, odzval se je klicu enote, kamor je bil razporejen. Med sobojevniki je bil kolegialen, zanesljiv in cenjen. Š svojim nastopom je med delom in v času počitka znal sobojevnike zabavati na svoj hudomušni način.

Pokopan je na domačem pokopališču v Kočevski Reki, od njega smo se poslovili svojci, prijatelji in kočevski veterani.

Špoštovani kolega, ohranili te bomo v lepem spominu in mirno počivaj v slovenski zemlji, ki si jo tako ljubil.

OZVVŠ Kočevje

Polde Škodnik

1961-2010

V hladnem in snežnem popoldnevu smo se kočevski veterani zadnjič poslovili od našega sobojevnika in veterana za samostojno Slovenijo na krajevem pokopališču v Kočevski Reki.

Že kot mlad vojak je bil razporejen v 3. odred 30. razvojne skupine, v času osamosvajanja Slovenije pa se je udeležil osamosvojitvenih dejanj. Bil je dober vojak, prijatelj in soborec.

Kočevski veterani smo ga s praporom pospremili na zadnji poti. Domačinom in sobojevnikom bo ostal v lepem spominu. Naj mu bo lahka slovenska zemlja.

OZVVŠ Kočevje

Igor Tomšič

1960-2010

Mnogo prezgodaj nas je zapustil naš prijatelj, član OZVVŠ Kočevje in veteran osamosvojitvene vojne za Slovenijo Igor Tomšič.

Pokojni Igor je bil takoj po odsluženju vojaškega roka razporejen v 100. jurišni odred Teritorialne obrambe. Klic za obrambo domovine je sprejel kot nekaj, kar je za vsakega vojaka samoumevno, bil je zaupljiv borec in vojak, sprejete naloge je opravil pravočasno in dosledno. Kmalu po ustanovitvi OZVVŠ Kočevje se je aktivno vključil v delo in bil naš član do prezgodnje smrti. Člani OZVVŠ Kočevje smo se od sobojevnika poslovili na mestnem pokopališču v Kočevju, svojci pa so ga pokopali na domačem pokopališču v Klinji vasi v ožjem družinskem krogu.

Špoštovani Igor, za vse ti hvala in počivaj v miru v naši slovenski zemlji, ki si jo tako ljubil. Ohranili te bomo v lepem spominu.

Veterani OZVVŠ Kočevje

Maks Petelinšek

1952–2011

Četrtega januarja 2011 smo Maksa Petelinška, dolgoletnega člana našega združenja, na njegovi zadnji poti na pokopališču na Prevaljah spremljali tudi veterani vojne za Slovenijo z območja Mežiške doline in iz pokrajinskega odbora za Koroško.

Maks je v času osamosvojitvene vojne deloval na mejnem prehodu kot carinski delavec, kjer je s svojim delovanjem pripomogel k osamosvojitvi Slovenije. Član Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Mežiška dolina je postal leta 1998.

Njegov prispevek pri izgradnji obrambe in uveljavljanju veteranske organizacije je vreden vsega spoštovanja, zato ga bomo člani in članice veteranskega združenja ohranili v trajnem spominu. Šlava in hvala ti, Maks!

OZVVS Mežiška dolina

Silvester – Silvo Zupančič

1936–2010

Novica o izgubi zvestega tovariša in sobojevnika vedno preseneti. Tako nas je tudi novica o nenadni smrti našega šilva.

V spominu pa nam bo vedno ostal tak, kol je bil, veder, nasmejan in zmeraj pripravljen pomagati.

V območno združenje se je včlanil kmalu po nastanku in veseskozi sodeloval pri našem delu, še posebno v športni obliki. Za njegov nesebični prispevek v času osamosvajanja naše države se mu še enkrat zahvaljujemo.

Naj mu bo lahka slovenska zemlja.

OZVVS Kočevje

Marjan Jamšek

1953–2011

Mnogo prežgodaj nas je po kruti in zahrbtni bolezni, sredi ustvarjalnega zanosa, zapustil dolgoletni član našega združenja Marjan Jamšek z Malkovca pri Trzišču.

V osamosvojitveni vojni za Slovenijo bil član vodstva KŠ Trzišče, kjer je sodeloval kot oboroženi pripadnik Narodne zaščite.

Dragi Marjan, vsi ki smo te poznali, te bomo ohranili v lepem in trajnem spominu kot domoljuba, uglednega človeka častnih dejanj, dobrega tovariša in iskrenega prijatelja. Veterani OZVVS Ševnica ti izrekamo spoštovanje in zahvalo, svojcem pa izrekamo iskreno sočalje.

OZVVS Ševnica

Anton Češarek

1954–2011

V soboto, 19. marca 2011, je nenadoma umrl član našega območnega združenja Anton Češarek. Vest o nenadni smrti je vse, ki so ga poznali, močno presenetila in pretresla. V letu 1991 je Tone dobil nalogo opazovalca zračnega prostora nad našo dolino. Švojo zadolžitev je opravljal vestno. Bil je dober tovariš, vesele narave, znal je na šegav način pristopiti do sogovornika. V družbi je bil priljubljen. Dogrešali ga bomo.

Od pokojnika smo se veterani s praporom poslovili v četrtek, 24. marca 2011, na pokopališču v Hirovači.

Ohranili ga bomo v lepem spominu!

OZVVS Ribnica

Radislav Hojnik

1957–2011

Globoko nas je pretresla vest, da je 1. marca zvečer na polji iz službe proti domu tragično preminil naš član Radislav Hojnik.

Pokojni Radislav je bil pripadnik 1/44. brigade TO in je v dneh vojne za Slovenijo aktivno sodeloval pri borbenih nalogah enote.

Leta 1997 se je vključil v naše združenje. Postal je eden izmed bolj aktivnih članov združenja. Leta 2003 je bil izvoljen za predsednika nadzornega odbora, član tega odbora pa je bil tudi v preteklem mandatu. Prav tako je bil evidentiran za izvolitev za člana tega odbora za obdobje 2011–2015.

Vse dolžnosti je opravljal resno in dosledno. V letu 2010 je prejel bronasto plaketo ZVVŠ.

Če mu je le čas dopuščal, se je rad udeleževal naših aktivnosti.

Ohranili ga bomo v spominu kot iskrenega, vestnega in delavnega člana in prijatelja.

OZVVS Ruše

Alojz Pušnik

1954–2011

V ponedeljek, 28. februarja, smo se na pokopališču v Lovrencu na Pohorju poslovili od našega 57-letnega člana Alojza Pušnika.

Pokojni Alojz je bil v dneh vojne za Slovenijo aktiviran kot pripadnik CZ v KŠ Lovrenc na Pohorju. Po vključitvi v naše združenje je postal eden izmed aktivnejših članov.

Od uvedbe vlečenja vrvi na veteranskih športnih igrah je bil član te ekipe. Odgovorno in vestno je sodeloval pri izbiri njenih članov in pomagal pri organizaciji priprav na tekmovanje. Tudi po njegovi zaslugi je ekipa v vlečenju vrvi dosegla dvakrat drugo mesto, v letu 2010 pa je bila nepremagljiva in prejela pokal za prvo mesto.

Vedno je bil pripravljen pomagati tudi pri drugih dejavnostih združenja. Za vestno delo smo mu želeli na letnem zboru 11. marca 2011 izročiti bronasto plaketo ZVVŠ, vendar je kruta in nepričakovana smrt hotela, da smo to priznanje izročili posmrtno njegovemu bratu Marjanu.

Ohranili ga bomo v najlepšem spominu!

OZVVS Ruše

Dragica Popelar

1943–2011

Nepričakovano in mnogo prezgodaj nas je zapustila naša članica Dragica Popelar iz Ševnice.

V osamosvojitveni vojni za Slovenijo je sodelovala kot oborožena pripadnica NZ.

Ohranili jo bomo v trajnem in lepem spominu.

OZVVS Ševnica

Karl Strašek

1941–2010

Mnogo prezgodaj nas je zapustil naš član Karl Strašek iz Ševnice.

V osamosvojitveni vojni za Slovenijo je sodeloval kot oboroženi pripadnik NZ v KŠ Ševnica.

Ohranili ga bomo v trajnem in lepem spominu.

OZVVS Ševnica

Miroslav Muhič

1956–2010

Kot veliko tvojih bojnih tovarišev si tudi ti, dragi naš Miroslav Muhič, prerano zapustil naše vrste. Nikoli ne bosta pozabljena tvoje domoljubje in vera v lepšo prihodnost, za kar si se vedno zavzemal. Ostajamo nemi ob izgubi in ponosni, da smo te poznali.

Tvoji bojni tovariši iz OZVVS Maribor

Franci Kozinc

1963–2010

Nepričakovano in mnogo prezgodaj nas je zapustil naš član Franci Kozinc iz Štržišča.

V osamosvojitveni vojni za Slovenijo je sodeloval kot oboroženi pripadnik NZ v KŠ Ševnica.

Ohranili ga bomo v trajnem in lepem spominu.

OZVVS Ševnica

Slavko Motaln

1955–2011

Tiho nas je po hudi bolezni mnogo prezgodaj zapustil naš član Slavko Motaln.

V osamosvojitveni vojni je deloval odgovorno in s tem dokazal, da je velik domoljub in zvest svojemu prepričanju, saj je neizmerno ljubil svojo domovino Slovenijo.

Ohranili ga bomo v trajnem in lepem spominu.

OZVVS Slovenska Bistrica

Boris Vodopivec

1951–2010

Komaj se je zasluženo upokojil, že je bila na delu zahrbtna bolezen, ki je Borisa iztrgala iz veteranskih vrst, in to v času, ko se je tudi narava odpravila k počitku. Boris je kot človek dejanj bil vedno pripravljen pomagati, saj mu je kot zaprišeženemu gasilcu celo življenje to bilo samoumevno. Enako mu je bilo samoumevno, da je bil neposredni udeleženec v vojni za samostojno Slovenijo, za kar se mu je država Slovenija oddolžila s statusom vojnega veterana. A je kljub temu ostal tak, kot je vedno bil, delaven, skromen, pošten in tovariški.

Ostali so le načrti, ki jih ne bo nikoli uresničil, čeprav si je želel, da bo zdaj čas tudi za to.

Ostal nam bo v trajnem spominu. Slava mu!

OZVVS Veteran Nova Gorica, Šekcija Nova Gorica

Matija Blas

1936–2011

Nepričakovano in mnogo prezgodaj nas je zapustil naš član Matija Blas iz Cerovca pri Šentjanžu.

V osamosvojitveni vojni za Slovenijo je sodeloval pri varovanju objektov v KŠ Šentjanž.

Ohranili ga bomo v trajnem in lepem spominu.

OZVVS Ševnica

V SPOMIN

Na pokopališčih v Cerkevniku in Jurovskem Dolu smo se lenarški veterani še zadnjič poslovili od naših članov Jožefa Kocbeka (1959–2010) in Martina Škrleca (1964–2011). Oba sta bila naša prizadevna člana in aktivna udeleženca vojne za Slovenijo leta 1991. Ohranili ju bomo v lepem in trajnem spominu.

OZVVS Lenart

Dušan Mežnaršič

1949–2010

Trebanjski veterani smo z neizmerno bolečino v srcu in žalostjo sprejeli novico, da nam je smrt iz vrst članov Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Trebnje iztrgala Dušana Mežnaršiča.

Težko se je sprizniti z mislijo, da ne bomo mogli več stisniti njegove roke, tiste roke, ki jo je mnogokrat znal nesebično ponuditi pomoči najbolj potrebnim. V življenju je bil s svojo neomajno voljo in vztrajnostjo zmagovalec številnih bitk, a v svoji najpomembnejši, v kateri se je boril za zahrbtno boleznijo, žal ni bil zmagovalec.

Od Dušana Mežnaršiča smo se z veteranskimi častmi v velikem številu zadnjic poslovili 10. novembra 2010 na pokopališču v Trebnjem.

V prelomnem času slovenske države leta 1991 je Dušan kot takratni načelnik Občinskega štaba Civilne zaščite Občine Trebnje vseskozi aktivno sodeloval pri pripravah na osamosvojitveno vojno in pri obrambi mlade države.

Natančno je načrtoval, usklajeval in vodil akcije za zaščito in reševanje prebivalstva pred odkritimi grožnjami in po uporabi vojaške sile agresorske armade, ki je hotela poteptati jasno izraženo voljo slovenskega naroda. Temu se je odločno uprl.

O veličini in pogumu Dušanih dejanj pričajo zlata plaketa Republike Slovenije in številna druga visoka priznanja, ki jih je prejel za svoja požrtvovalna dela.

Špoštovani Dušan, člani OZVVS Trebnje in veterani vojne za Slovenijo smo ponosni na to, da smo se lahko s tabo borili za slovensko zemljo, ki si jo kot pravi domoljub neizmerno spoštoval. Iskrena hvala za Tvoja neprecenljiva dejanja, ki si jih kot ponosni branitelj slovenske samostojnosti kljub zavedanju nevarnosti storil za svojo domovino.

OZVVS Trebnje

Aleš Nemeč

1944–2010

»Življenje je kot knjiga, za listom list, za dnevom dan, nihče ne ve, kdaj končana bo zadnja stran.«

Naš Aleš je žal veliko prezgodaj končal zadnjo stran svojega ustvarjalnega, bogatega, požrtvovalnega in ponosnega življenja. Življenja, ki je bilo prežeto z delavnostjo, poštenostjo, zagnanostjo, resnicoljubnostjo in neizmerno ljubeznijo do doma, družine in domovine. Po odsluženem vojaškem roku, ki ga ni razumel samo kot nujno obvezo ali celo zlo, ampak in predvsem kot čast in dolžnost, je dobil svoje mesto v Teritorialni obrambi Republike Slovenije. Svojo zahtevno dolžnost obveščevalnega častnika v Pokrajinskem štabu TO ševnoprimorske je opravljal odgovorno, uspešno in profesionalno pa tudi s ponosom in zadovoljstvom. Kljub svoji odgovorni in zahtevni profesionalni življenjski poti v delovni organizaciji Iskra Avtoelektrika v Šempetru pri Gorici, kjer je bil pomočnik, nato pa generalni direktor, je vedno našel način in čas za opravljanje svoje dolžnosti v TO. Vse njegove vrline in naloge, ki jih je opravljal v TO, so kalile izjemno osebnost, ki je v odločilnih zgodovinskih trenutkih slovenskega naroda odločno in pogumno, vendar premišljeno in srčno našla svoje mesto na braniku domovine. Vso svojo veličino človeka, vojaka, častnika in rodoljuba je najbolj neposredno pokazal, ko je z dušo in srcem, brez omahovanja sodeloval v vojni za samostojno Slovenijo. Kot veteran vojne za Slovenijo je našel svoje mesto v Območnem združenju veteranov vojne za Slovenijo Veteran Nova Gorica že od ustanovitve. Svojo veličino človeka je dokazoval tudi s pripravljenostjo pomagati kolegom veteranom in organizaciji v celoti. Domovina je velika, kadar ima velike ljudi. Naš Aleš je nedvomno bil in bo ostal velik človek, spoštovan vojak in veteran, ob tem pa iskren domoljub in rodoljub.

Slava njegovim dejanjem in spominu!

Za OZVVS Veteran Nova Gorica

Šrečko Lisjak, predsednik

Jožef Škrt

1947–2010

V zadnjih dneh decembra, ko se vsi že evforično pripravljamo na prihod novega leta, nas

je presenetila vest, da je nenadoma prenehalo biti srce našega člana gasilca Jožefa Škrta, človeka, ki je vse svoje življenje posvetil ne samo svojim najdražjim, ampak kot gasilec tudi sočloveku v nesreči. Med osamosvojitveno vojno je opravljal naloge CZ kot poveljnik prostovoljnega gasilskega društva v Šempetru pri Gorici. Nazadnje je opravljal tudi funkcijo poveljnika Gasilske zveze Goriške. Veliko število veteranov, kolegov in prijateljev, ki so ga pospremili na prezgodnji zadnji poti, je bilo dokaz, da je Jožef bil človek velikega ugleda, ki ga je skozi življenje gradil s svojo skromnostjo, delavnostjo, poštenostjo in pripravljenostjo pomagati, kjer je to bilo mogoče. Pogrešali ga bomo.

Hvala njegovim dejanjem in slava njegovemu spominu!

OZVVS Veteran Nova Gorica

Šekcija Branik-Dornberk-Drvačina

Franc Šeško

1960–2011

V četrtek, 28. aprila 2011, smo se na sevniskem pokopališču za vedno poslovili od našega člana Franca Šeška.

V osamosvojitveni vojni za Slovenijo je deloval kot oboroženi pripadnik Narodne zaščite v krajevni skupnosti.

Veterani OZVVS ševnica se ga bomo spominjali kot prijetnega sogovornika ter dobrega in iskrenega tovariša.

Franci, naj ti bo lahka zemlja domovine, ki si jo tudi ti pomagal graditi.

Počivaj v miru!

OZVVS ševnica

www.veteranclub.org

KLUB VETERAN

ZVVS in združenje Sever sta se v letu 2008 lotila realizacije projekta KLUB VETERAN. To smo članice in člani Zveze veteranov vojne za Slovenijo (ZVVS) in Zveze policijskih veteranskih društev Sever ter skupina podjetij in ustanov, ki nam za svoje izdelke in storitve nudijo poseben popust. Naš dolgoročni cilj je tudi, da se nam v klubu pridružijo veteranske organizacije drugih držav, ki so članice Svetovne veteranske federacije (WVF).

Cilj ustanovitve KLUBA VETERAN je bil, da se veteranke in veterani med seboj čim bolj spoznamo, da spoznamo svojo domovino Slovenijo, njeno zgodovino in življenje v njej. Želimo postati prijatelji tudi z vojnimi veterani drugih držav, spoznati njihovo zgodovino in življenje, vse z iskreno željo po miru, kajti nihče ne more o miru govoriti bolj zgovorno kakor tisti, ki so se zanj borili.

DELOVANJE KLUBA VETERAN

Vsak član ali članica lahko na sedežu svojega OZVVS zaprosi za **brošuro** KLUBA VETERAN s seznamom ponudnikov in posebno **kartico ugodnosti**, na katero si bo vpisal **svoj priimek, ime in člansko številko**. **Popust bo veteran/-ka uveljavljal/-a le s svojo člansko izkaznico in kartico ugodnosti, ki ne bo prenosljiva**. Vsi ponudniki so se s posebnim Sporazumom o sodelovanju z ZVVS obvezali, da bo njihov popust (od 10 % naprej) veljal najmanj 5 let. **Ponudniki ugodnosti imajo na vidnih mestih nalepljeno nalepko KLUBA VETERAN**.

Člani ZVVS in člani Zveze policijskih veteranskih društev Sever prejmejo kartico in brošuro brezplačno.

KARTICA UGODNOSTI KLUBA VETERAN

SPLETNA STRAN KLUBA VETERAN

Vse spremembe, dopolnitve novih ponudnikov podjetij, ustanov, ki veteranom nudijo poseben popust, in druge informacije so sproti objavljene na spletni strani Kluba Veteran.

										AVTOR: CVETO ERMAN	OBJEKT INŽENIRSKIH ENOT ZA PREHOD REKE	KONSTANTA	MAVRAH	NAŠA NEKDANJA ROKOMETAŠICA (SONJA)	AFRIŠKA VIRUSNA MRZLICA NA SEVERU ZAIRA	POSUŠENA KOŽA ZEBUJA (NAZAJ SPIK)			
										MAJHEN PES									
										OVOJNI DEL SEMENA PŠENICE				2					
										PRIKAZ NAUČENEGA PRED OBČINSTVOM									
										TAJDA LEKŠE	14		DANSKI OTOK V MALEM BELTU KOCINA						
										ČEŠKA FILMSKA IGRALKA (ANNY)					DOPIŠUJTE V REVUJO VETERAN				
										NAJDALJŠA REKA NA SVETU				NAMOČENE KOŽE, ZA PREDDELAVO V USNJE	ILIRIZEM	VNETJE AORTE			
ZNAMKA ŠVEDSKIH KAMIONOV ŽENSKA V STAROSTI	12																		
POSKOČEN, ŽIVAHEN OTROK DEL KMEČKEGA VOZA																			
SODELUJTE PRI OBLIKOVANJU REVUJE VETERAN	DALJNA PRETEKLOST	SKUPEK ORGANOV, KI SESTAVLJAJO ŽIVO BITJE	GLAVNO MESTO ŠPANSKE KATALONIJE	JAPONSKA NABIRALKA BISEROV	PUST, NERODOVITEN SVET	JUBILEJNO LETO ZA VSE VETERANE	ELIOT NOYES	EGIPČANSKI BOG SONCA											
ZOBO-ZDRAVNIK	1					SPREM. BOGA EROSA NEKDANJE IME ZA REP. KONGO			IME NOGOMETAŠA KARIČA GR. BOGINJA NESREČE	11									
JAMA ZA IZKOP PESKA, GRAMOZA							8			ENOTSKI VEKTOR V MATEMATIKI SESTAVINA OPOJ. PIJAC									
VAROVALNI DEL BALKONA					15		MANJŠI AVION ZA TAKSI PRAH ZA KONZERVIRANJE.												
DAVEK V STARI AVSTRUJI	9			ZA POLTON ZVIŠAN TON E ELEKTRIČNI VODNIK				KOS CELOTE	TRMATA ŽIVAL LEVI PRITOK DRAVE PRI LIENZU	13		TOMAŽ TERČEK NAŠA KOSTUMOGRAFIJA (VALČI)							
KRAJ NA KOČEVSKEM SEVERNO OD MOZELJ						4	RADIOTELEGRAFIŠT (ŽARGON.) MESTO V SREMU					NOVOZE- LANDSKI PTIČ TEKAČ KATARINA (LJUBKO)							
JELEN ALI SRNJAK Z VILASTIM ROGOVJEM							PREVARA, ZVIJAČA REKA V POTUGALSKI IN ŠPANJI					ZELO VELIK, VELIKANSKI KIP		6					
IZOBUTEN, IZOMERNI BUTILEN			3							7		FINSKI POLITIK (ESKO) GOSTIJA, SVATOVANJE		IME PEVKE KRAŠEVEC	MARIBORSKI JEZIKO- SLOVEC (OROSLAV)				
KDOR NI NEMEC									SLOVAŠKI MEHKI SIR IZ OVČJ.MLEKA HENRIK TUMA					5					
ZAHODNO- GOTSKI KRALJ (503 DO 531)						10			RASTLINA Z VIJOLIČASTO RDEČIMI DIŠEČIMI CVETOMI										
NAGRADNA KRIŽANKA					DEŠKI GLAS					VELIKA ŽIVOBARVNA PAPIGA Z DOLGIM REPOM					IME ITAL- JANSKEGA IGRALCA VALLONEJA				
Ime: _____																			
Priimek: _____					GLAVNI														
Ulica: _____																			
Kraj: _____																			
					1					2					3				
					3					9					7				
					10					9					3				
					11					12					13				
					14					15					13				

Reševalcem nagradne križanke

Pravilna rešitev gesla iz prejšnje številke: **PRAZNUJEMO 20. OBLETNICO MSNZ**

Nagrade iz prejšnje, 43.-44. številke glasila Veteran prejmejo:

Danijel Ozmec, Vuzmetinci 19, 2275 Miklavž
Dušan Anželj, Šolska 16, Tropovci, 9251 Tišina

Avgust Novak, Podkraj 92, 1430 Hrastnik
Nagrajencem čestitamo.

Pravilne rešitve tokratne križanke nam pošljite do **torka, 1. septembra 2011**, na naslov **Zveza veteranov vojne za Slovenijo, p. p. 2780, Rojčeva ulica 16, 1110 Ljubljana**. Tri srečneže, ki jih bo določil žreb, čakajo praktične nagrade.

zanesljivost je najbolj učinkovita strategija

ZEMELJSKI PLIN. ODGOVOR NA IZZIVE PRIHODNOSTI.

geoplina

ENERGIJA SLOVENIJE

design raketa, foto bomba

Dopust koristi

NOV KATALOG

pomlad / poletje 2011

ŽE V NAŠIH POSLOVALNICAH
PO VSEJ SLOVENIJI.

prvomajske in poletne
počitnice v Sloveniji
in tujini
izleti in potovanja

**POSEBNE UGODNOSTI ZA
IMETNIKE KARTICE MERCATOR PIKA**

- Možnost plačila s kartico Mercator Pika do 12 obrokov brez obresti, zbiranje in unovčenje zbranih pik ZA VSE ORGANIZATORJE POTOVANJ iz ponudbe M holidays
- Ugodnosti za člane Mercatorjevih klubov Uživajmo zdravo, Lumpi klub ter klub Maxi

WWW.MHOLIDAYS.SI | TELEFON 080 2 080

Več informacij, podrobnejši opisi o ponudbah, popustih in doplačilih v poslovalnicah M holidays. Poslovalnice M holidays: Maximarket, MC Ljubljana, MC Domžale, MC Novo mesto, MC Celje, MC Maribor, MC Ptuj (Supermesto), MC Nova Gorica, MC Slovenj Gradec, MC Koper, MC Kranj Primskovo in MC Velenje.

 Mercator

- V soboto, 14. maja, zvečer bo Orkester Slovenske vojske v Cankarjevem domu v Ljubljani izvedel koncert, na katerem bodo zaigrali vrhunski glasbeniki, člani orkestra.
- Že naslednji dan, 15. maja, bomo na letališču v Cerkljah ob Krki praznovali dan Slovenske vojske. Pripravili bomo veliko slovesnost in popoldansko druženje za vse pripadnice in pripadnike ter obiskovalce.
- Že tradicionalni dan odprtih vrat vojašnic bo 21. maja, ko se bodo z opremo in oborožitvijo predstavili vojakinja ter vojaki v vseh vojašnicah Slovenske vojske.
- V počastitev dneva državnosti in 20-letnice delovanja Slovenske vojske v samostojni Sloveniji pripravljamo prvi veliki glasbeni spektakel, tattoo festival vojaških orkestrów iz vojsk, članic Nata. Festival bo v soboto, 25. junija, v dvorani Stožice.

Sklepna prireditev v počastitev okrogle obletnice bo 26. oktobra v Kopru, ko bomo praznovali 20. obletnico odhoda zadnjega vojaka JLA iz Republike Slovenije.

Slovenska vojska Ponosni nase že 20 let

V preteklih letih so bile opazno izpostavljene nekatere prelomnice, ki so zaznamovale razvoj Slovenske vojske. V počastitev prelomnic in dosežkov, ki smo jih skupaj soustvarjali v zadnjih 20 letih, v Slovenski vojski načrtujemo številne dogodke, s katerimi bomo predstavili prehojeno pot, kje smo trenutno in kam smo usmerjeni. S temi dejavnostmi želimo spodbuditi in okrepiti ponos pripadnikov Slovenske vojske, da so del stabilne organizacije s tradicijo ter prihodnostjo, zunanji javnosti pa pokazati, da je pripadnik Slovenske vojske njihov sosed, prijatelj in uspešen ustvarjalec vojaške varnosti v Sloveniji ter mednarodni skupnosti.

SLOVENSKA VOJSKA

PONOSNI NASE